

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekendéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► B AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2003/87/EK IRÁNYELVE
(2003. október 13.)

az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei ► M9 Unió ◀ belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

(HL L 275., 2003.10.25., 32. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 2004/101/EK irányelve (2004. október 27.)	L 338	18	2004.11.13.
► <u>M2</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 2008/101/EK irányelve (2008. november 19.)	L 8	3	2009.1.13.
► <u>M3</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 219/2009/EK rendelete (2009. március 11.)	L 87	109	2009.3.31.
► <u>M4</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 2009/29/EK irányelve (2009. április 23.)	L 140	63	2009.6.5.
► <u>M5</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 1359/2013/EU határozata (2013. december 17.)	L 343	1	2013.12.19.
► <u>M6</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 421/2014/EU rendelete (2014. április 16.)	L 129	1	2014.4.30.
► <u>M7</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1814 határozata (2015. október 6.)	L 264	1	2015.10.9.
► <u>M8</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2392 rendelete (2017. december 13.)	L 350	7	2017.12.29.
► <u>M9</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/410 irányelve (2018. március 14.)	L 76	3	2018.3.19.
► <u>M10</u>	A Bizottság (EU) 2020/1071 felhatalmazáson alapuló határozata (2020. május 18.)	L 234	16	2020.7.21.
► <u>M11</u>	A Bizottság (EU) 2021/1416 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. június 17.)	L 305	1	2021.8.31.
► <u>M12</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/136 határozata (2023. január 18.)	L 19	1	2023.1.20.

Módosította:

► <u>A1</u>	Horvátország csatlakozási szerződése (2012)	L 112	21	2012.4.24.
-------------	---	-------	----	------------

Helyesbítette:

► <u>C1</u>	Helyesbítés, HL L 140., 2014.5.14., 177. o. (421/2014/EU)
-------------	---

▼ BAZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2003/87/EK
IRÁNYELVE

(2003. október 13.)

az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei ► M9 Unión ◄
belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK
tanácsi irányelv módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

▼ M2

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

▼ B

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony és gazdaságilag eredményes csökkentésének ösztönzése érdekében létrehozza az ► M9 Unióban ◄ az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei kereskedelmének rendszerét (a továbbiakban: ► M9 EU ETS ◄).

▼ M4

Ez az irányelv rendelkezik továbbá arról, hogy a veszélyes éghajlatváltozás elkerüléséhez tudományos alapon szükségesnek tartott csökkentéshez való hozzájárulás érdekében fokozni kell az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését.

Ez az irányelv rendelkezéseket határoz meg továbbá a 20 %-ot meghaladó, szigorúbb ► M9 uniós ◄ csökkentési kötelezettségvállalás értékeléséről és megvalósításáról, amelyeket az üvegházhatású gázkibocsátás 9. cikk szerint előírtakat meghaladó csökkentéséhez vezető, éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás ► M9 Unió ◄ általi jóváhagyását követően kell alkalmazni, ahogyan azt a 2007. márciusi Európai Tanács által jóváhagyott, 30 %-os kötelezettségvállalás is tükrözi.

▼ B

2. cikk

Alkalmazási kör

(1) Ezen irányelvet az I. mellékletben felsorolt tevékenységekből származó kibocsátásokra és a II. mellékletben felsorolt üvegházhatású gázokra kell alkalmazni.

(2) Ezt az irányelvet a 96/61/EK irányelv követelményeinek sérelme nélkül kell alkalmazni.

▼ M2

(3) Ezen irányelv Gibraltar repülőtérére történő alkalmazása a Spanyol Királyság, illetve az Egyesült Királyság által a repülőtér helyéül szolgáló terület szuverenitásával kapcsolatos jogvitában elfoglalt jogi álláspontok sérelme nélkül értendő.

▼B

3. cikk

Fogalommeghatározás

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

- a) „egység”: egy meghatározott időszakban egy szén-dioxid tonna-egyenérték kibocsátására való jogosultság, amely csak ezen irányelv követelményeinek teljesítésére érvényes és az irányelv rendelkezéseinek megfelelően átruházható;

▼M2

- b) „kibocsátások”: üvegházhatású gázoknak valamely létesítményben található forrásokból a légkörbe történő kiengedése vagy az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységet folytató légi járműből az említett tevékenység tekintetében gázok kibocsátása;

▼M4

- c) „üvegházhatású gázok”: a II. mellékletben felsorolt gázok és a légkör azon természetes és emberi tevékenységből származó gáznemű alkotóelemei, amelyek elnyelik, majd újra kibocsátják az infravörös sugárzást;

▼B

- d) „üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedély”: az 5. és 6. cikk értelmében kiadott engedély;
- e) „létesítmény”: minden olyan helyhez kötött műszaki egység, amelyben egy vagy több, az I. számú mellékletben felsorolt tevékenység vagy bármely más, azzal közvetlenül együtt járó tevékenység folyik, illetőleg amely műszakilag kapcsolódik az adott telephelyen folytatott tevékenységhez, és amely hatással lehet a kibocsátásokra és a légszennyezésre;
- f) „üzemeltető”: bármely személy, aki létesítményt üzemeltet vagy irányít, illetve – amennyiben erre a nemzeti jogszabály lehetőséget ad –, akire a létesítmény műszaki működése feletti gazdasági döntéshozatali hatáskört ruházták;
- g) „személy”: bármely természetes vagy jogi személy;

▼M9

- h) „új belépő”: az I. mellékletben felsorolt tevékenységek közül egyet vagy többet folytató olyan létesítmény, amely első alkalommal a 11. cikk (1) bekezdésében említett lista benyújtási határidejét megelőző három hónappal kezdődő időszaktól az említett cikk szerinti, a következő lista benyújtási határidejét megelőző három hónappal végződő időszakban szerzett üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélyt;

▼B

- i) „nyilvánosság”: egy vagy több személy, valamint a nemzeti jogszabályokkal vagy gyakorlattal összhangban egyesületek, szervezetek vagy személyek csoportjai;
- j) „szén-dioxid tonna-egyenérték”: egy metrikus tonna szén-dioxid (CO₂), vagy olyan mennyiségű, a II. mellékletben felsorolt üvegházhatású gáz, amelynek globális felmelegedést okozó potenciálja az előbbivel egyenértékű;

▼ **M1**

- k) „I. melléklet szerinti fél” olyan, az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezménye (UNFCCC) I. mellékletében felsorolt fél, amely – a Kiotói Jegyzőkönyv 1. cikk (7) bekezdésében foglaltak szerint – megerősítette a Kiotói Jegyzőkönyvet;
- l) „projekttevékenység” az I. mellékletben felsorolt egy vagy több fél által a Kiotói Jegyzőkönyv 6. cikkének vagy 12. cikkének, valamint az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően jóváhagyott projekttevékenység;
- m) „kibocsátáscsökkentési egység” (ERU) a Kiotói Jegyzőkönyv 6. cikkének, valamint az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően kiadott egység;
- n) „igazolt kibocsátáscsökkentés” (CER) a Kiotói Jegyzőkönyv 12. cikkének, valamint az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően kiadott egység;

▼ **M2**

- o) „légijármű-üzemeltető”: az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenység folytatásának idején légi járművet üzemeltető személy, vagy ha ez a személy ismeretlen, vagy ha a légi jármű tulajdonosa által nem azonosított, a légi jármű tulajdonosa;
- p) „kereskedelmi légiközlekedési üzemeltető”: olyan üzemeltető, amely díjazás ellenében menetrendszerűen vagy nem menetrendszerűen utasok, áru vagy postai küldemények szállítására irányuló légiközlekedési szolgáltatást nyújt a nagyközönség számára;
- q) „igazgatásért felelős tagállam”: a 18a. cikkel összhangban az adott légijármű-üzemeltető tekintetében az ► **M9** EU ETS ◄ igazgatásért felelős tagállam;
- r) „légi közlekedésnek tulajdonított kibocsátások”: az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek közé tartozó összes olyan repülésből származó kibocsátás, amely egy tagállam területén található repülőtérrel indul vagy egy ilyen repülőtérre harmadik országból érkezik;
- s) „légi közlekedésből származó korábbi kibocsátások”: a 2004., 2005. és 2006. naptári évben az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységet végző légi járművek éves kibocsátásainak átlaga;

▼ **M4**

- t) „égetés”: tüzelőanyagok oxidálása függetlenül az e folyamat révén előállított hő-, elektromos vagy mechanikai energia felhasználási módjától, valamint az ehhez közvetlenül kapcsolódó valamennyi tevékenység, beleértve a hulladékgázok tisztítását;
- u) „villamosenergia-termelő”: olyan létesítmény, amely 2005. január 1-jén vagy azt követően harmadik felek számára történő értékesítésre szánt villamos energiát termelt, és amelyben az I. mellékletben felsorolt tevékenységek közül kizárólag „tüzelőanyagok égetését” végzik.

▼ **M2**II. FEJEZET
LÉGI KÖZLEKEDÉS

3a. cikk

Hatály

E fejezet rendelkezései az I. mellékletben szereplő légiközlekedési tevékenységek kapcsán kiosztott és kiutalt egységekre vonatkoznak.

3b. cikk

Légiközlekedési tevékenységek

A Bizottság 2009. augusztus 2-ig ► **M9** 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással ◀ összhangban iránymutatásokat dolgoz ki az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek értelmezésére.

3c. cikk

A légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyisége

(1) A 2012. január 1. és 2012. december 31. közötti időszakra a légi jármű-üzemeltetők számára kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyisége a korábbi összes, légi közlekedésből származó kibocsátások éves átlaga 97 %-ának felel meg.

(2) A ► **M9** 13. cikk ◀ említett, 2013. január 1-jén kezdődő időszakra és a 30. cikk (4) bekezdésében említett felülvizsgálatot követő esetleges módosítások hiányában minden ezt követő időszakra a légi jármű-üzemeltetők számára kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyisége a korábbi légi közlekedésből származó összes kibocsátás 95 %-a és az adott időszakban eltelt évek száma szorzatának felel meg.

Ez a százalékarány ezen irányelv általános felülvizsgálata keretében felülvizsgálható.

(3) A Bizottság a 30. cikk (4) bekezdésének megfelelően felülvizsgálja a légi jármű-üzemeltetők számára kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyiségét.

▼ **M8**

(3a) Az egységeknek az Európai Gazdasági Térségen (EGT) kívüli országokban található repülőterekre irányuló és az onnan kiinduló légi közlekedési tevékenységek céljára történő kiosztását 2023. december 31-ét követően a 28b. cikkben említett felülvizsgálatnak kell alávetni.

▼ **M2**

(4) A Bizottság 2009. augusztus 2-ig a légi közlekedésből származó összes korábbi kibocsátásról a rendelkezésre álló legmegfelelőbb adatok – többek közt a tényleges forgalmi adatok – alapján határoz. Ezt a határozatot a 23. cikk (1) bekezdésében említett bizottság megvizsgálja.

3d. cikk

A légiközlekedési kibocsátási egységek árverés keretében történő kiosztásának módszere

(1) A 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszakban a kibocsátási egységek 15 %-a árverésre kerül.

▼M8

(2) 2013. január 1-jétől kezdődően az egységek 15 %-a kerül árverésre. A Bizottság tanulmányt készít arról, hogy az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) által kidolgozott piaci alapú globális intézkedés összefüggésében a légiközlekedési ágazat képes-e a szén-dioxid-kibocsátási költségeket a fogyasztókra áthárítani. A tanulmányban értékelni kell, hogy a légiközlekedési ágazat az iparhoz és az energiaágazathoz képest mennyiben tudja áthárítani a szükséges kibocsátási egységek költségeit; mindezt azzal a céllal, hogy a 28b. cikk (2) bekezdésében említett felülvizsgálatot követően a Bizottság javaslatot nyújtson be az árverés útján értékesíthető egységek arányának növelésére, figyelemmel az áthárított költségek elemzésének eredményére, továbbá mérlegelve a többi ágazathoz való hozzáigazítás lehetőségét és a különböző közlekedési eszközök versenyképességét.

▼M9

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az e cikk (1) és (2) bekezdésével vagy a 3f. cikk (8) bekezdésével összhangban a légiközlekedési kibocsátási egységek tagállamok által történő árverésére vonatkozó részletes rendelkezések tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan. Az egyes tagállamok által az egyes időszakokban árverésen kiosztandó kibocsátási egységek számának arányosnak kell lennie az adott tagállamnak a 14. cikk (3) bekezdése szerint bejelentett és a 15. cikk szerint hitelesített, a valamennyi tagállamra vonatkozóan a referenciaévben légi közlekedésből származó összes kibocsátási egységben való részesedésével. A 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszakra 2010 a referenciaév, a 3c. cikkben említett minden ezt követő időszakra pedig az a naptári év, amely 24 hónappal az árveréssel érintett időszak kezdete előtt ér véget. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak biztosítaniuk kell, hogy a 10. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében foglalt elveket tiszteletben tartják.

▼M8

(4) Az egységek árverés útján történő értékesítéséből származó minden bevételt az éghajlatváltozásnak az Unióban és harmadik országokban való kezelésére, többek között az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére, az Unióban és harmadik országokban – különösen a fejlődő országokban – az éghajlatváltozás hatásaihoz történő alkalmazkodásra, az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást célzó, különösen a repüléstechnika és a légi közlekedés területén folytatott kutatás és fejlesztés finanszírozására, az alacsony kibocsátású közlekedésen keresztüli kibocsátáscsökkentésre, valamint az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer igazgatási költségeinek fedezésére kell fordítani. Az árverésből befolyt bevételeket emellett a légiközlekedési ágazatból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló olyan közös projektek finanszírozására kell fordítani, mint az „Egységes európai égbolt” légiforgalmi szolgáltatási kutatás (SESAR) közös vállalkozás és a Tiszta Égbolt közös technológiai kezdeményezések, illetve bármely olyan kezdeményezés, amely lehetővé teszi a GNSS széles körű elterjesztését a műholdas navigációban, valamint az interoperábilis kapacitások kialakítását valamennyi tagállamban, különös tekintettel azokra a projektekre, amelyek fejlesztik a léginavigációs infrastruktúrákat, a léginavigációs szolgáltatásokat és a légtér használatát. Az árverés útján történő értékesítésből származó bevételeket fel lehet használni a Globális Energiahatékonysági és Megújulóenergia-alaphoz történő hozzájárulásoknak, valamint az erdők pusztulásának elkerülése érdekében tett intézkedéseknek a finanszírozására is. Az említett bevételeket kutatási és innovációs célú társfinanszírozásra fordító tagállamoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a 9. kutatási keretprogramba tartozó programokra és kezdeményezésekre. Az uniós vállalatok teljesítése szempontjából elengedhetetlen az egységek ezen irányelv szerinti elárverezéséből származó bevételek felhasználásának az átláthatósága.

▼M8

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e bekezdés első albekezdése alapján tett intézkedésekről.

▼M2

(5) A Bizottság részére ezen irányelv értelmében adott tájékoztatás nem mentesíti a tagállamokat a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében meghatározott bejelentési kötelezettség alól.

*3e. cikk***Az egységek kiosztása és kiutalása a légijármű-üzemeltetőknek**

(1) Minden egyes légijármű-üzemeltető a 3c. cikkben említett minden egyes időszak tekintetében kérelmezheti térítésmentesen kiosztandó légi-közlekedési kibocsátási egységek kiosztását. Az adott légijármű-üzemeltető által az ellenőrzési évben teljesített, az I. mellékletben felsorolt légi-közlekedési tevékenységekre vonatkozó hitelesített tonnakiló-adatokat tartalmazó kérelmet az igazgatásért felelős tagállamban az illetékes hatóságnak lehet benyújtani. E cikk alkalmazásában az ellenőrzési év a IV. és V. melléklettel összhangban az érintett időszak kezdetét 24 hónappal megelőzően véget érő naptári év, vagy a 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszak vonatkozásában a 2010-es év. A kérelmeket a vonatkozó időszak kezdetét megelőzően legalább 21 hónappal be kell nyújtani, vagy – a 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszak vonatkozásában – 2011. március 31-ig.

(2) A kérelemmel érintett időszak kezdetét legalább tizenhét hónappal megelőzően, vagy – a 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszakhoz kapcsolódóan – 2011. június 30-ig a tagállamok az (1) bekezdés szerint beérkező kérelmeket benyújtják a Bizottságnak.

(3) A 3c. cikk (2) bekezdésében említett minden egyes időszak kezdetét legalább tizenöt hónappal megelőzően, vagy – a 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszakhoz kapcsolódóan – 2011. szeptember 30-ig a Bizottság kiszámítja és elfogad egy határozatot, amely meghatározza a következőket:

- a) az említett időszakra a 3c. cikkel összhangban kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyisége;
- b) az említett időszakban a 3d. cikkel összhangban árverésre bocsátandó kibocsátási egységek száma;
- c) a 3f. cikk (1) bekezdésével összhangban az említett időszakra a légijármű-üzemeltetők részére rendelkezésre álló külön tartalékban levő kibocsátási egységek száma;
- d) az említett időszakra térítésmentesen kiosztandó kibocsátási egységek száma, amelyet úgy számolnak ki, hogy a kibocsátási egységek b) és c) pontokban említett számát kivonják a kibocsátási egységek a) pont szerint megállapított teljes mennyiségéből; és
- e) a Bizottság részére a (2) bekezdéssel összhangban kérelmet benyújtó légijármű-üzemeltetők részére a kibocsátási egységek ingyenes kiosztásához alkalmazott referenciaérték.

Az e) pontban említett, tonnakilómentenkénti kibocsátási egységben kifejezett referenciaértéket a kibocsátási egységek d) pontban említett számának a Bizottsághoz a (2) bekezdéssel összhangban benyújtott kérelmekben szereplő tonnakiló-adatok összegével történő elosztásával számítják.

▼ M2

(4) A Bizottság által a (3) bekezdés szerint elfogadott határozat napját követő három hónapon belül minden egyes, igazgatásért felelős tagállam kiszámítja és közzéteszi a következőket:

- a) a Bizottság részére a (2) bekezdéssel összhangban kérelmet benyújtó minden egyes légi jármű-üzemeltető részére az adott időszakban kiosztott kibocsátási egységek teljes száma, amelyet a kérelemben szereplő tonnakilométer-adatoknak a (3) bekezdés e) pontjában említett referenciaértékkel való szorzása útján számítanak ki; és
- b) az egyes üzemeltetők számára az egyes években kiosztott kibocsátási egységek száma, amelyet úgy határoznak meg, hogy az a) pont szerint kiszámított időszakra kiosztott kibocsátási egységek teljes számát elosztják az időszakban eltelt olyan évek számával, amelyek során a légi jármű-üzemeltető az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek bármelyikét folytatja.

(5) 2012. február 28-ig és minden egyes ezt követő év február 28-ig az igazgatásért felelős tagállam illetékes hatósága minden egyes légi jármű-üzemeltető számára kiutalja az adott légi jármű-üzemeltető számára, az adott évre e cikk vagy a 3f. cikk értelmében kiosztott kibocsátási egységeket.

3f. cikk

Külön tartalékalap egyes légi jármű-üzemeltetők részére

(1) A 3c. cikk (2) bekezdésében említett minden egyes időszakban a kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyiségének 3 %-át egy külön tartalékalapban elkülönítik az olyan légi jármű-üzemeltetők számára, amelyek:

- a) az I. melléklet szerinti légiközlekedési tevékenységet az azt követő ellenőrzési év után kezdik meg, amelyre vonatkozóan a 3e. cikk (1) bekezdése értelmében a 3c. cikk (2) bekezdésében említett időszakra vonatkozó tonnakilométer-adatokat benyújtották; vagy
- b) tonnakilométer-adatai évente több mint 18 %-kal nőnek egyrésről a között az ellenőrzési év között, amelyre vonatkozóan a 3e. cikk (1) bekezdése értelmében a 3c. cikk (2) bekezdésében említett időszak tekintetében tonnakilométer-adatot benyújtottak, másrésről az említett időszak második naptári éve között;

és amelyek a) pont szerinti tevékenysége vagy a b) pont szerinti további tevékenysége sem részben, sem egészben nem jelenti egy másik légi jármű-üzemeltető által korábban végzett légiközlekedési tevékenység folytatását.

(2) Az (1) bekezdés értelmében jogosult légi jármű-üzemeltetők az igazgatásukért felelős tagállam illetékes hatóságánál kérelmezhetik a térítésmentesen kiosztandó kibocsátási egységek kiosztását a külön tartalékalapból. Valamennyi kérelmet a 3c. cikk (2) bekezdésében említett, a kérelem tárgyát képező időszak harmadik évének június 30. napjáig kell benyújtani.

Az (1) bekezdés b) pontja értelmében az egy légi jármű-üzemeltető részére megállapított kiosztás nem haladhatja meg az 1 000 000 kibocsátási értéket.

▼M2

(3) A (2) bekezdés szerinti kérelemnek:

- a) tartalmaznia kell a légi jármű-üzemeltető által a 3c. cikk (2) bekezdésében említett, a kérelem tárgyát képező időszak második naptári évében végzett, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységekre vonatkozó, a IV. és az V. mellékleteknek megfelelő, hitelesített tonnakilométer-adatokat;
- b) igazolnia kell, hogy az (1) bekezdés szerinti jogosultsági követelmények teljesülnek; és
- c) az (1) bekezdés b) pontjának hatálya alá tartozó légi jármű-üzemeltetők esetében fel kell tüntetni benne:
 - i. az adott légi jármű-üzemeltető által elért, tonnakilométerben kifejezett százalékos növekedést egyrészről a között az ellenőrzési év között, amelyre vonatkozóan a 3e. cikk (1) bekezdése értelmében a 3c. cikk (2) bekezdésében említett időszak tekintetében tonnakilométer-adatot benyújtottak, másrészről az említett időszak második naptári éve között;
 - ii. az adott légi jármű-üzemeltető által elért, tonnakilométerben kifejezett abszolút növekedést egyrészről a között az ellenőrzési év között, amelyre vonatkozóan a 3e. cikk (1) bekezdése értelmében a 3c. cikk (2) bekezdésében említett időszak tekintetében tonnakilométer-adatot benyújtottak, másrészről az említett időszak második naptári éve között; és
 - iii. az adott légi jármű-üzemeltető által elért, tonnakilométerben kifejezett, az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott százalékot meghaladó abszolút növekedést egyrészről a között az ellenőrzési év között, amelyre vonatkozóan a 3e. cikk (1) bekezdése értelmében a 3c. cikk (2) bekezdésében említett időszak tekintetében tonnakilométer-adatot benyújtottak, másrészről az említett időszak második naptári éve között.

(4) A (2) bekezdés szerinti kérelemre vonatkozó határidőtől számított legkésőbb hat hónapon belül a tagállamok az említett bekezdés szerint beérkező kérelmeket benyújtják a Bizottságnak.

(5) A (2) bekezdés szerinti kérelemre vonatkozó határidőtől számított legkésőbb tizenkét hónapon belül a Bizottság dönt a kibocsátási egységeknek azon légi jármű-üzemeltetők részére történő térítésmentes kiosztásához alkalmazott referenciaértékről, amelyek a (4) bekezdésnek megfelelően kérelmet nyújtottak be a Bizottsághoz.

A (6) bekezdésre is figyelemmel a referenciaérték számítása úgy történik, hogy a külön tartalékalapban levő kibocsátási egységek számát elosztják az alábbiak összegével:

- a) az (1) bekezdés a) pontja hatálya alá eső légi jármű-üzemeltetők tonnakilométer-adatai, amelyek szerepeltek a (3) bekezdés a) pontja és a (4) bekezdés szerint a Bizottsághoz benyújtott kérelmekben; és
 - b) az (1) bekezdés b) pontjának hatálya alá eső légi jármű-üzemeltetők az (1) bekezdés b) pontjában megállapított, a (3) bekezdés c) pontjának iii. alpontja és a (4) bekezdés szerint a Bizottsághoz benyújtott kérelmekben feltüntetett százalékos meghaladó abszolút növekedés tonnakilométerben kifejezve.
- (6) Az (5) bekezdésben említett referenciaérték nem eredményezhet a 3e. cikk (4) bekezdése szerinti légi jármű-üzemeltetőknek kiosztott, tonnakilométerenkénti éves kibocsátási egységnél több tonnakilométerenkénti éves kibocsátási egységet.

▼ M2

(7) A Bizottság által az (5) bekezdés szerint elfogadott határozat napját követő három hónapon belül minden egyes, igazgatásért felelős tagállam kiszámítja és közzéteszi:

a) minden olyan légi jármű-üzemeltető részére a külön tartalékalapból kiosztott kibocsátási egységek mennyiségét, amelyek kérelmét a (4) bekezdéssel összhangban a Bizottság részére benyújtották. A kiosztott kibocsátási egységek számát az (5) bekezdésben említett referenciaértéknek a következőkkel való beszorzásával számítják ki:

i. az (1) bekezdés a) pontja hatálya alá eső légi jármű-üzemeltetők esetében a (3) bekezdés a) pontja és a (4) bekezdés szerint a Bizottsághoz benyújtott kérelemben szereplő tonnakilométer-adatok;

ii. az (1) bekezdés b) pontjának hatálya alá eső légi jármű-üzemeltetők esetében az (1) bekezdés b) pontjában megállapított és a (3) bekezdés c) pontjának iii. alpontja és a (4) bekezdés szerint a Bizottsághoz benyújtott kérelmekben feltüntetett százalékos meghaladó abszolút növekedés tonnakilométerben kifejezve; és

b) az egyes légi jármű-üzemeltetők számára évente kiosztott kibocsátási egységek mennyiségét, amelyet úgy határoznak meg, hogy az a) pont szerint kiosztott kibocsátási egységei számát elosztják a 3c. cikk (2) bekezdésében említett, a kiosztás tárgyát képező időszakban fennmaradó teljes naptári évek számával.

(8) A külön tartalékalapból ki nem osztott kibocsátási egységeket a tagállamok árverésre bocsátják.

▼ M9**▼ M2***3g. cikk***Figyelemmelkísérési és jelentési tervek**

Az igazgatásért felelős tagállam gondoskodik arról, hogy minden légi jármű-üzemeltető az adott tagállam illetékes hatóságának figyelemmel kíséresi tervet nyújtson be, amelyben a 3e. cikk szerinti alkalmazás céljából intézkedéseket állapít meg a kibocsátási és tonnakilométer-adatok figyelemmel kísérésére és jelentésére, továbbá arról, hogy a terveket az illetékes hatóság ►**M4** a 14. cikkben említett ►**M9** aktusnak ◀ ◀ megfelelően jóváhagyja.

III. FEJEZET

HELYHEZ KÖTÖTT LÉTESÍTMÉNYEK*3h. cikk***Hatály**

E fejezet rendelkezései az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására vonatkozó engedélyekre és az I. mellékletben szereplő légi közlekedésen kívüli tevékenységek kapcsán kiosztott és kiutalt kibocsátási egységekre alkalmazandók.

▼M4*4. cikk***Üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedélyek**

A tagállamok biztosítják, hogy 2005. január 1-jétől semmilyen létesítmény nem folytat az I. mellékletben felsorolt olyan tevékenységet, amely egy ahhoz kapcsolódó, meghatározott kibocsátást eredményez, csak az üzemeltető számára az illetékes hatóság által az 5. és 6. cikkel összhangban kiállított engedély birtokában, vagy abban az esetben, ha a létesítményt a 27. cikknek megfelelően kivették az ►**M9** EU ETS ◄ hatálya alól. Ez a rendelkezés a 24. cikk alapján kiválasztott létesítményekre is vonatkozik.

▼B*5. cikk***Üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedélyek iránti kérelem**

Az illetékes hatósághoz benyújtott, üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély iránti kérelemnek a következők leírását kell tartalmaznia:

- a) a létesítmény és tevékenységei, valamint az alkalmazott technológia;
- b) azok a nyers- és segédanyagok, amelyek felhasználása valószínűleg valamely, az I. mellékletben felsorolt gáz kibocsátását eredményezi;
- c) az I. mellékletben felsorolt gázok létesítményből származó kibocsátásainak forrásai; és

▼M4

- d) a 14. cikkben előírt ►**M9** aktusokkal ◄ összhangban a kibocsátások nyomon követése és bejelentése céljából tervezett intézkedések.

▼B

A kérelemnek tartalmaznia kell továbbá az első albekezdésben említett részletek nem műszaki jellegű összefoglalóját.

*6. cikk***Az üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély feltételei és tartalma**

- (1) Az illetékes hatóság akkor állítja ki az egész létesítményt, vagy annak egy részét üvegházhatású gáz kibocsátására feljogosító engedélyt, ha megbizonyosodott arról, hogy az üzemeltető képes a kibocsátások nyomon követésére és jelentésére.

Üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély egyazon üzemeltető által egy telephelyen üzemeltetett egy vagy több létesítményre is vonatkozhat.

▼M9**▼B**

- (2) Az üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély a következő adatokat tartalmazza:

- a) az üzemeltető neve és címe;
- b) a létesítmény tevékenységének és az abból származó kibocsátásoknak a leírása;

▼ **M4**

- c) a 14. cikkben említett ► **M9** aktus ◀ szerinti követelményeknek eleget tevő nyomkövetési terv. A tagállamok engedélyezhetik az üzemeltetők számára a nyomkövetési terv módosítását az engedély változtatása nélkül. Az üzemeltetők az illetékes hatóság elé jóváhagyásra benyújtják a módosított nyomkövetési terveket;

▼ **B**

- d) a jelentési követelmények; és

▼ **M2**

- e) kötelezettség, a létesítmény adott naptári évben, a 15. cikknek megfelelően igazolt teljes kibocsátásával egyenlő számú egységek – a II. fejezet szerint kiutalt kibocsátási egységek kivételével – adott év végétől számított 4 hónapon belüli átadására.

▼ **M4**

7. cikk

A létesítményeket érintő változások

Az üzemeltető értesíti az illetékes hatóságot bármely, a létesítmény jellegének vagy működésének megváltoztatására és a létesítmény bővítésére, illetve teljesítményének jelentős csökkentésére irányuló olyan tervéről, amelyhez az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedély módosítására van szükség. Ahol szükséges, az illetékes hatóság módosítja az engedélyt. Ha változik a létesítmény üzemeltetője, az illetékes hatóság módosítja az engedélyt az új üzemeltető nevének és címének beillesztésével.

▼ **M9**

8. cikk

Koordináció a 2010/75/EU irányelvvel

A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ I. mellékletében megjelölt tevékenységeket folytató létesítmények, az üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedélyeinek kiállítására vonatkozó feltételek és eljárás összhangba kerüljenek a fenti irányelv által szabályozott engedély kiállítására vonatkozó feltételekkel és eljárással. Ezen irányelv 5., 6., és 7. cikkében foglalt követelmények beépíthetők a 2010/75/EU irányelv szerinti eljárásokba.

▼ **M4**

9. cikk

► **M9 Unió ◀ kibocsátási egység-mennyiség**

A 2013-tól kezdve ► **M9** uniós ◀ szinten évente kiadható kibocsátási egység-mennyiség a 2008 és 2012 közötti időszak közepétől kezdve lineárisan csökken. A szóban forgó mennyiség a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási tervekről elfogadott bizottsági határozatokkal összhangban a tagállamok által kiadott kibocsátási egységek átlagos évi teljes mennyiségéhez viszonyítva 1,74 %-os lineáris tényező szerint csökken. ► **A1** Az ► **M9** uniós ◀ szintű kibocsátási egység-mennyiség a horvát csatlakozás következtében csak a Horvátország által a 10. cikk (1) bekezdése alapján árverésre bocsátott kibocsátási egység-mennyiséggel fog nőni. ◀

▼ **M9**

2021-től kezdődően a lineáris tényező 2,2 %.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

▼ **M4***9a. cikk***Az ►M9 uniós ◀ kibocsátási egység-mennyiség kiigazítása**

(1) A kibocsátási egységek 2013. január 1-jétől kiadandó mennyiségét a 2008 és 2012 közötti időszakban az ►M9 EU ETS-ben ◀ a 24. cikk (1) bekezdése értelmében részt vevő létesítmények tekintetében ki kell igazítani oly módon, hogy tükrözze az e létesítmények tekintetében az ►M9 EU ETS-be ◀ való bekapcsolódásuk időszakában kiadott kibocsátási egységek átlagos éves mennyiségének a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel módosított értékét.

(2) Az ►M9 EU ETS-be ◀ csak 2013-tól bekapcsolódó, az I. mellékletben felsorolt tevékenységeket folytató létesítmények tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy e létesítmények üzemeltetői a megfelelő illetékes hatóságnak kellően megalapozott és független hitelesítő által hitelesített kibocsátásadatokat nyújtsanak be annak érdekében, hogy ezeket az adatokat a kiadandó ►M9 uniós ◀ kibocsátási egységek mennyiségének kiigazítása során figyelembe lehessen venni.

Ezeket az adatokat – a 14. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott rendelkezésekkel összhangban – 2010. április 30-ig kell a megfelelő illetékes hatóságnak benyújtani.

Ha a benyújtott adatok kellően megalapozottak, az illetékes hatóság erről 2010. június 30-ig értesíti a Bizottságot; ennek alapján a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel kiigazított, kiadandó kibocsátási egység-mennyiséget megfelelően ki kell igazítani. A CO₂-n kívüli egyéb üvegházhatású gázokat kibocsátó létesítmények esetében az illetékes hatóság a létesítmény kibocsátáscsökkentési potenciáljának megfelelően alacsonyabb kibocsátásmennyiséget jelenthet be.

(3) A Bizottság az (1) és a (2) bekezdés szerint kiigazított mennyiségeket 2010. szeptember 30-ig közzéteszi.

(4) Azon létesítmények tekintetében, amelyek a 27. cikkel összhangban kikerülnek az ►M9 EU ETS ◀ alól, a 2013. január 1-jétől kiadandó kibocsátási egységeknek az ►M9 Uniós ◀ egészére kiterjedő mennyiségét lefelé kell kiigazítani oly módon, hogy az tükrözze az e létesítmények 2008 és 2010 közötti időszakban hitelesített éves átlagos kibocsátásának a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel módosított értékét.

*10. cikk***Kibocsátási egységek értékesítése árverés útján**▼ **M9**

(1) A tagállamok 2019-től kezdődően valamennyi olyan kibocsátási egységet árverés útján értékesítenek, amelyeket ezen irányelv 10a. és 10c. cikkével összhangban ingyenesen nem osztottak ki, és amelyeket az (EU) 2015/1814 európai parlamenti és tanácsi határozattal⁽¹⁾ létrehozott piaci stabilizációs tartalékban („piaci stabilizációs tartalék”) nem helyeztek el vagy az ezen irányelv 12. cikkének (4) bekezdésével összhangban nem töröltek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1814 határozata (2015. október 6.) az üvegházhatású gázok uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről, valamint a 2003/87/EK irányelv módosításáról (HL L 264., 2015.10.9., 1. o.).

▼ M9

2021-től kezdődően, valamint a 10a. cikk (5a) bekezdése szerinti lehetséges csökkentés sérelme nélkül az árverésre bocsátott kibocsátási egységek részaránya 57 %.

2021 és 2030 között a kibocsátási egységek teljes mennyiségének 2 %-át árverésre kell bocsátani egy olyan alap létrehozása érdekében, amelynek célja az energiahatékonyság javítása és bizonyos tagállamok energetikai rendszereinek modernizációja a 10d. cikknek megfelelően (a „modernizációs alap”).

A tagállamok által árverésre bocsátott kibocsátási egységek teljes fennmaradó mennyiségét a (2) bekezdésnek megfelelően kell elosztani.

▼ M7

(1a) Amennyiben az ezen irányelv ►M9 13. cikkben ◀ említett egyes időszakok utolsó évében a tagállamok által árverés útján értékesíteni kívánt kibocsátási egységek mennyisége több mint 30 %-kal meghaladja a következő időszak első két évében árverés útján értékesítendő kibocsátási egységek mennyiségének az (EU) 2015/1814 határozat 1. cikke (5) bekezdésének alkalmazása előtt várható átlagát, a mennyiségek közötti különbség kétharmadát le kell vonni az időszak utolsó évében árverésre kerülő mennyiségből, és két egyenlő részletben hozzá kell adni a tagállamok által a következő időszak első két évében árverésre bocsátandó mennyiségekhez.

▼ M4

(2) Az egyes tagállamok által árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség a következő részekből tevődik össze:

a) az árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség ►M9 90 % ◀-át olyan arányban kell szétosztani a tagállamok között, hogy az megegyezzen az adott tagállam az ►M9 EU ETS-beli ◀ hitelesített kibocsátásai részarányával a 2005. évre vagy a 2005–2007 időszak átlagára vonatkozóan – amelyik ezek közül a legmagasabb;

▼ M9

b) az árverés útján értékesítendő kibocsátási egység-mennyiség 10 %-át – az Unión belüli szolidaritás, gazdasági növekedés és az energiahálózatok összekapcsolás céljából – bizonyos tagállamok között kell elosztani oly módon, hogy a tagállamnak árverés útján történő értékesítés céljára az a) pont alapján jutó kibocsátási egység-mennyiség a IIa. mellékletben meghatározott százalékokkal megemelkedik.

▼ M4

Az a) pont alkalmazásában azon tagállamok részesedését, amelyek 2005-ben nem vettek részt az ►M9 EU ETS-ben ◀, a 2007. évi hitelesített kibocsátásadatokról kell kiszámítani.

▼ M9

A b) pontban említett százalékokat szükség szerint arányosan ki kell igazítani oly módon, hogy az elosztás mértéke 10 % legyen.

▼ M4

(3) A kibocsátási egységeik elárverezéséből származó bevételek felhasználásáról a tagállamok határoznak. A kibocsátási egységek (2) bekezdésben említett, árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek – beleértve a (2) bekezdés b) és c) pontja alapján megvalósuló értékesítésből származó valamennyi bevételt is –, vagy e bevételek értékével megegyező összeg legalább 50 %-át az alábbi célok egyikére vagy közülük többre kell felhasználni:

▼ **M4**

- a) az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésére, ideértve a Globális Energiahatékonysági és Megújuló Energia Alapnak, valamint a poznaei éghajlatváltozási konferencián (COP 14 and COP/MOP 4) elindított Alkalmazkodási Alapnak nyújtott hozzájárulást is, az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra, valamint a kibocsátáscsökkentést és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó kutatás és fejlesztés, valamint demonstrációs projektek finanszírozására, ideértve az európai stratégiai energiatechnológiai tervben és az európai technológiai platformokban szereplő kezdeményezésekben való részvételt is;

▼ **M9**

- b) a megújuló energiaforrásból megvalósuló energiatermelés fejlesztésére az Unió megújuló energiákkal kapcsolatos vállalásának teljesítése céljából, továbbá olyan egyéb technológiák kifejlesztésére, amelyek előmozdítják a biztonságos és fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átállást, valamint az Unió azon vállalása teljesítésének elősegítésére, hogy az Unió az energiahatékonyságot a vonatkozó jogalkotási aktusokban elfogadott szintekre növeli;

▼ **M4**

- c) az erdőirtás elkerülését, valamint az erdőtelepítés és az erdők újratelepítésének fokozását célzó intézkedésekre az éghajlatváltozásra vonatkozó nemzetközi megállapodást ratifikáló fejlődő országokban; technológiák átadására és az éghajlatváltozás ezen országokra gyakorolt kedvezőtlen hatásaihoz való alkalmazkodás előmozdítására;
- d) az ► **M9** Unióban ◀ megvalósuló erdősisítés révén történő CO₂-megkötésre;
- e) a különösen a szilárd fosszilis tüzelésű erőművekből, valamint számos ipari ágazatból és alágazatból származó CO₂ környezeti szempontból biztonságos elkülönítésére és geológiai tárolására, harmadik országokban is;
- f) az alacsony kibocsátású közlekedésre és tömegközlekedési eszközökre történő átállás ösztönzésére;
- g) az energiahatékonysággal és a tiszta energiákkal kapcsolatos kutatás és fejlesztés finanszírozására az irányelv hatálya alá tartozó iparágakban;

▼ **M9**

- h) olyan intézkedésekre, amelyek az energiahatékonyság, a távfűtési rendszerek és a hőszigetelés javítására, vagy a kis és közepes jövedelemmel rendelkező háztartások szociális szempontjainak kezelését célzó pénzügyi támogatás biztosítására irányulnak;

▼ **M4**

- i) az ► **M9** EU ETS ◀ igazgatásával kapcsolatos adminisztrációs költségekre;

▼ **M9**

- j) az éghajlat-politikai fellépések finanszírozására sérülékeny helyzetű harmadik országokban, ideértve az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodást is;
- k) a munkaerő készségfejlesztésének és más munkahelyekre való átirányításának előmozdítására, az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való észszerű átállás elősegítése érdekében, mindenekelőtt a munkahelyek átrendeződése által leginkább érintett régiókban, a szociális partnerekkel szorosan egyeztetve.

▼ **M4**

A tagállamok akkor teljesítették az e bekezdésben meghatározott rendelkezéseket, ha az első albekezdésben megállapított célok megvalósítására a fejlődő országokra is kiterjedő adózási és pénzügyi támogatási politikát vagy a pénzügyi támogatást növelő belső szabályozási politikát működtetnek és hajtanak végre a kibocsátási egységek (2) bekezdés szerinti elárverezéséből származó bevételekkel egyenértékű összeg legalább 50 %-ának megfelelő értékben – beleértve a kibocsátási egységeknek a (2) bekezdés b) és c) pontja szerinti elárverezéséből származó valamennyi bevételt is.

A tagállamok a 280/2004/EK határozat értelmében benyújtott jelentéseikben tájékoztatják a Bizottságot a bevételek felhasználásáról és az e bekezdésnek megfelelően hozott intézkedésekről.

▼ **M9**

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az árverések időzítése, lebonyolítása és egyéb szempontjai tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan, annak biztosítása érdekében, hogy azokat nyílt, átlátható, összehangolt és megkülönböztetéstől mentes módon bonyolítják le. Ennek érdekében a folyamatnak kiszámíthatónak kell lennie, különösen az árverések időzítése és ütemezése, valamint a rendelkezésre bocsátandó kibocsátási egységek becsült mennyiségei tekintetében.

Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak biztosítaniuk kell, hogy az árveréseket úgy szervezzék meg, hogy:

- a) az üzemeltetők és különösen az EU ETS hatálya alá tartozó kis- és középvállalkozások teljes mértékben, valamint igazságos és méltányos alapon részt vehessenek rajtuk;
- b) minden résztvevő egyidejűleg jusson hozzá ugyanazon információkhoz, és a résztvevők az árverések lebonyolítását ne akadályozzák;
- c) az árverések megszervezése és az azokon való részvétel költséghatékony legyen és ne okozzon indokolatlan adminisztrációs kiadásokat; és
- d) a kis kibocsátók számára hozzáférést biztosítsanak a kibocsátási egységekhez.

▼ **M4**

A tagállamok minden árverésről jelentést készítenek az árverési szabályok megfelelő végrehajtását illetően, különös tekintettel a tisztességes és nyílt hozzáférés, az átláthatóság, az árképzés, valamint a technikai és működési vonatkozások szempontjaira. E jelentéseket az árverést követő egy hónapon belül kell benyújtani, és azokat a Bizottság honlapján közzéteszik.

(5) A Bizottság nyomon követi az európai karbonpiac működését. ► **M9** A Bizottság minden évben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a szén-dioxid-piac és más idevágó éghajlat- és energiapolitikai intézkedések működéséről, beleértve az árverések lebonyolítását, a likviditást és a kereskedelem nagyságrendjét, és összefoglalva a tagállamok által a 10a. cikk (6) bekezdésében említett pénzügyi intézkedésekről szolgáltatott információkat. ◀ Szükség esetén a tagállamok biztosítják, hogy minden vonatkozó információt legalább két hónappal a jelentés Bizottság általi elfogadása előtt benyújtanak a Bizottságnak.

▼ **M4***10a. cikk***A harmonizált ingyenes kiosztás ►M9 uniós ◄ szintű átmeneti szabályai**▼ **M9**

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az e cikk (4), (5), (7) és (19) bekezdésében említett kibocsátási egységek kiosztásával kapcsolatos, az Unió egészére kiterjedő, teljes körűen harmonizált szabályok kiegészítésére vonatkozóan.

▼ **M4**

Az első albekezdésben előírt intézkedések lehetőség szerint ►M9 uniós ◄ szintű előzetes referenciaértékeket határoznak meg annak biztosítására, hogy a kiosztás módja ösztönözze az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését és az energiafelhasználás tekintetében hatékony műszaki megoldásokat, figyelembe véve a leghatékonyabb műszaki megoldásokat, a helyettesítő megoldásokat, az alternatív termelési folyamatokat, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést, a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerést, a biomassza-használatot, valamint a CO₂ elkülönítését és tárolását, amennyiben rendelkezésre állnak ilyen létesítmények, továbbá az intézkedések nem ösztönözzék a kibocsátás növelését. Villamosenergia-termelés kapcsán ingyenesen nem osztható ki kibocsátási egység, a 10c. cikk hatálya alá tartozó esetek és a hulladékgázokból előállított villamos energia kivételével.

Az egyes ágazatokban és alágazatokban a referenciaértékeket elviekben a termékek – és nem a ráfordítások – alapján kell kiszámítani, az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésének és az energiahatékonysági megtakarításnak az érintett ágazat vagy alágazat termelési folyamata során való maximalizálása érdekében.

Az egyes ágazatokra és alágazatokra vonatkozó előzetes referenciaértékek rögzítésére szolgáló elvek meghatározása során a Bizottság konzultál az érdekelt felekkel, köztük az érintett ágazatokkal és alágazatokkal.

Azt követően, hogy az ►M9 Uniós ◄ olyan nemzetközi éghajlatváltozási megállapodást hagy jóvá, amely az üvegházhatású gázok tekintetében az ►M9 Uniós ◄ megvalósulóval összemérhető mértékű kibocsátáscsökkentésekre kötelez, a Bizottság a fenti intézkedéseket felülvizsgálja annak érdekében, hogy ingyenes kiosztásra csak akkor kerülhessen sor, ha az a megállapodásra figyelemmel teljes mértékben indokolt.

(2) Az egyes ágazatokra vonatkozó előzetes referenciaértékek meghatározására szolgáló elvek rögzítése során a kiindulópontot az ágazat vagy alágazat ►M9 uniós ◄ létesítményei leghatékonyabb 10 %-ának 2007–2008 közötti átlagteljesítménye adja. A Bizottság konzultál az érdekelt felekkel, köztük az érintett ágazatokkal és alágazatokkal.

A 14. és a 15. cikk értelmében elfogadott ►M9 aktusok ◄ az előzetes referenciaértékek meghatározása céljából harmonizált szabályokat alakítanak ki a termeléssel kapcsolatos üvegházhatású gázkibocsátás nyomon követésére, jelentésére és ellenőrzésére.

▼ **M9**

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az ingyenes kiosztásra vonatkozó felülvizsgált referenciaértékek meghatározása céljából. Ezeknek a jogi aktusoknak összhangban kell állniuk az e cikk (1) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal, és meg kell felelniük a következőknek:

▼ **M9**

- a) a 2021–2025-ös időszakra vonatkozóan a referenciaértékeket a 11. cikkkel összhangban a 2016-os és 2017-es évekre benyújtott információk alapján kell meghatározni. Az említett referenciaértékeknek a 2011/278/EU bizottsági határozat ⁽¹⁾ 2011. április 27-én elfogadott változatában szereplő referenciaértékkel történő összehasonlítása alapján a Bizottság minden referenciaérték vonatkozásában meghatározza az éves csökkentési arányt és alkalmazza azt a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban alkalmazandó referenciaértékekre a 2008 és 2023 közötti minden évben, annak érdekében, hogy meghatározza a referenciaértékeket a 2021-től 2025-ig tartó időszakra.
- b) amennyiben az éves csökkentési arány meghaladja az 1,6 %-ot vagy nem éri el a 0,2 %-ot, a 2021-től 2025-ig tartó időszakra vonatkozó referenciaértékeket úgy kell meghatározni, hogy a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban alkalmazandó referenciaértékeket a 2008 és 2023 közötti minden egyes év tekintetében csökkenteni kell a fenti két százalékos arány közül azzal, amelyik releváns;
- c) a 2026-tól 2030-ig tartó időszakra vonatkozóan a referenciaértékeket az a) és b) pontban foglalt módon kell meghatározni, a 11. cikkkel összhangban a 2021-es és 2022-es évekre benyújtott információk alapján, valamint a 2008 és 2028 között minden egyes év tekintetében alkalmazandó éves csökkentési arány alapján.

Ettől eltérően az aromás vegyületek, a hidrogén és a szintézisgáz referenciaértékeit ugyanolyan százalékos arányban kell módosítani, mint a finomítókra vonatkozó referenciaértékeket, annak érdekében, hogy az ilyen termékeket gyártók számára meg lehessen őrizni az egyenlő versenyfeltételeket.

A harmadik albekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerés előmozdítása érdekében a harmadik albekezdés b) pontjában említett időszakban a – jellemzően hulladékgázokhoz kapcsolódó – forró fémre vonatkozó referenciaértéket 0,2 %-os éves csökkentési aránnyal kell naprakésszé tenni.

▼ **M4**

- (3) A (4) és (8) bekezdésre is figyelemmel és a 10c. cikkre tekintet nélkül nem részesülhetnek ingyenes kiosztásban a villamosenergia-termelők, a szén-dioxid elkülönítését szolgáló létesítmények, a szén-dioxid szállítására szolgáló csővezetékek és a szén-dioxid tárolóhelyek.

▼ **M9**

- (4) Ingyenes kiosztásban részesül a távfűtés és a 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ értelmében vett nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés a gazdaságilag indokolt szükséglet kielégítése céljából folytatott fűtés vagy hűtés tekintetében. 2013-tól kezdődően minden évben az e létesítmények számára e fűtés tekintetében kiosztott kibocsátási egységek mennyiségét ki kell igazítani ezen irányelv 9. cikkében említett lineáris tényezővel, kivéve azokat az éveket, amelyekben az említett kiosztott egységek kiigazítására az e cikk (5) bekezdése szerinti egyszerűes módon került sor.

⁽¹⁾ A Bizottság 2011/278/EU határozata (2011. április 27.) a kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról (HL L 130., 2011.5.17., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

▼M9

(5) Az árverésre bocsátott kibocsátási egységek 10. cikkben meghatározott részarányának tiszteletben tartása érdekében minden olyan évben, amikor az ingyenes kiosztások összege nem éri el azt a maximális összeget, amely még kiosztható lenne az árverésre bocsátott kibocsátási egységek arányának fenntartása mellett, az addig az összegig megmaradó kibocsátási egységeket az ingyenes kiosztások csökkenésének megakadályozására vagy korlátozására kell felhasználni az árverésre bocsátott kibocsátási egységek arányának a későbbi években történő fenntartása érdekében. Ugyanakkor amennyiben eléri a maximális összeget, az ingyenes kiosztásokat ennek megfelelően ki kell igazítani. Minden ilyen jellegű kiigazítást egységes módon kell elvégezni.

(5a) Az (5) bekezdéstől eltérve a kibocsátási egységek teljes mennyiségének 3 %-áig terjedő további mennyiséget kell felhasználni – a szükséges mértékben – az (5) bekezdés értelmében elérhető maximális összeg növeléséhez.

(5b) Amennyiben a kibocsátási egységek teljes mennyiségének kevesebb mint 3 %-a szükséges az (5) bekezdés értelmében elérhető maximális összeg növeléséhez:

- legfeljebb 50 millió kibocsátási egységet kell felhasználni az innováció támogatására rendelkezésre álló, a 10a. cikk (8) bekezdése szerinti kibocsátási egységek összegének növelésére; és
- a kibocsátási egységek teljes mennyiségének legfeljebb 0,5 %-át kell felhasználni az egyes tagállamok energetikai rendszereinek modernizációjára rendelkezésre álló, a 10d. cikk szerinti kibocsátási egységek összegének növelésére.

(6) A tagállamok – a második és a negyedik albekezdésnek megfelelően – pénzügyi intézkedéseket hoznak az olyan ágazatok vagy alágazatok számára, amelyek kitétek a kibocsátásáthelyezés tényleges kockázatának olyan jelentős közvetett költségek következtében, amelyek valójában a villamosenergia-árakban megjelenő üvegházhatású gázok kibocsátásának költségeiből származnak, amennyiben az ilyen pénzügyi intézkedéseket össze lehet egyeztetni az állami támogatásra alkalmazandó szabályokkal, és különösen, amelyek nem torzítják indokolatlanul a versenyt a belső piacon. Amennyiben az ilyen pénzügyi intézkedések céljára rendelkezésre álló összeg meghaladja a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek 25 %-át, az érintett tagállam ismerteti az összeg túllépésének az indokait.

A tagállamok törekednek továbbá arra, hogy a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételeik legfeljebb 25 %-át fordítsák az első albekezdésben említett pénzügyi intézkedésekre. Azok a tagállamok, amelyek ilyen pénzügyi intézkedéseket hoztak, minden év vége előtt három hónappal könnyen hozzáférhető formában közzéteszik a kedvezményezett ágazatonként vagy alágazatonként nyújtott kompenzáció teljes összegét. 2018-tól kezdődően minden olyan évben, amelyben valamely tagállam a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek több mint 25 %-át az említett célokra használja fel, jelentést tesz közzé, amelyben ismerteti, hogy milyen okokból volt szükség e határérték túllépésére. A jelentésnek – a bizalmas információk védelmére vonatkozó követelmények sérelme nélkül – releváns információkat kell tartalmaznia az említett pénzügyi intézkedések kedvezményezettjeinek számító nagyobb ipari fogyasztók esetében megállapított villamosenergia-árakra vonatkozóan. A jelentésnek továbbá információkat kell tartalmaznia arról, hogy kellően mérlegeltek-e más intézkedéseket annak érdekében, hogy közép-, illetve hosszú távon fenntartható módon csökkentsék a közvetett széndioxid-kibocsátási költségeket.

A Bizottság a 10. cikk (5) bekezdésében említett jelentésben többek között kitér az ilyen pénzügyi intézkedések által a belső piacra gyakorolt hatások értékelésére, és adott esetben javaslatot tesz az ezen értékelés alapján esetleg szükséges intézkedésekre.

▼ **M9**

Ezeknek az intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy az egységnyi előállított termékre jutó közvetett CO₂-kibocsátásra megállapított előzetes referenciaértékek alapján a kibocsátásáthelyezés kockázatával szemben megfelelő védelem álljon fenn. Ezeket az előzetes referenciaértékeket egy adott ágazatra vagy alágazatra vonatkozóan kell kiszámítani az egységnyi terméknek a leghatékonyabb elérhető technológiával történő előállításához felhasznált villamosenergia-fogyasztásnak és a releváns európai villamosenergia-termelő mix CO₂-kibocsátásainak szorzataként.

▼ **M4**

(7) ► **M9** Az e cikk (5) bekezdésében említett maximális kibocsátási-siegség-mennyiségből a 2020-ig ingyenesen ki nem osztott mennyiségeket el kell különíteni az új belépők részére, azzal a 200 millió kibocsátási egységgel együtt, amelyet az (EU) 2015/1814 határozat 1. cikkének (3) bekezdése alapján a piaci stabilizációs tartalékban helyeztek el. Az elkülönített kibocsátási egységekből legfeljebb 200 milliót vissza kell helyezni a piaci stabilizációs tartalékba a 2021-től 2030-ig terjedő időszak végén, amennyiben azokat az említett időszakra nem osztották ki.

2021-től kezdve azokat a kibocsátási egységeket, amelyeket a (19) és (20) bekezdésnek megfelelően nem osztottak ki a létesítmények részére, hozzá kell adni a kibocsátási egységeknek az e bekezdés első albekezdése első mondatának megfelelően félretett mennyiségéhez. ◀

A kiosztandó mennyiséget a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel ki kell igazítani.

Villamosenergia-termelés céljából új belépőknek nem osztható ki ingyenesen kibocsátási egység.

▼ **M9**▼ **M4**

(8) ► **M9** Az e cikk értelmében egyébként ingyenesen kiosztható mennyiségből 325 millió kibocsátási egységet, a 10. cikk értelmében egyébként árverés útján értékesíthető mennyiségből pedig 75 millió kibocsátási egységet rendelkezésre kell bocsátani az I. mellékletben felsorolt ágazatokban az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák és eljárások – ideértve a környezetvédelmi szempontból biztonságos, az éghajlatváltozás mérsékléséhez jelentős mértékben hozzájáruló szén-dioxid-elkülönítést és -hasznosítást („CCU”), valamint az I. mellékletben felsorolt ágazatokban előállított, karbonintenzív termékeket helyettesítő termékeket – területére irányuló innováció támogatása céljából, valamint a szén-dioxid környezetvédelmi szempontból biztonságos elkülönítésére és geológiai tárolására („CCS”) irányuló projektek, továbbá az innovatív megújulóenergia-technológiák és energiatárolási technológiák létrehozásának és végrehajtásának ösztönzése érdekében; mindezt az Unió területén, kiegyensúlyozott földrajzi eloszlásban („innovációs alap”). A projektek minden tagállamban jogosultak támogatásra, a kisebb projekteket is beleértve.

Ezenkívül a piaci stabilizációs tartalékból 50 millió ki nem osztott kibocsátási egységgel ki kell egészíteni minden, a 2010/670/EU bizottsági aktus ⁽¹⁾ értelmében a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban rendelkezésre álló 300 millió kibocsátási egységből fennmaradó bevételt, és azt kellő időben az első albekezdésben említett innováció támogatására kell felhasználni.

⁽¹⁾ A Bizottság 2010/670/EU határozata (2010. november 3.) a szén-dioxid környezetvédelmi szempontból biztonságos leválasztására és geológiai tárolására irányuló kereskedelmi demonstrációs projekteknél, valamint a megújuló energiaforrások hasznosítására alkalmazott innovatív technológiák demonstrációs projekteinek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli, a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel létrehozott kereskedelmi rendszere keretében történő finanszírozására vonatkozó kritériumok és intézkedések meghatározásáról HL L 290., 2010.11.6., 39. o.).

▼ **M4**

A projekteket objektív és átlátható kritériumok alapján kell kiválasztani, adott esetben annak figyelembevételével, hogy milyen mértékben járulnak hozzá a (2) bekezdésben említett referenciaértékek szerinti mértékelt jelentősen meghaladó kibocsátáscsökkentés eléréséhez. A projekteknek alkalmasnak kell lenniük arra, hogy azokat széles körben alkalmazzák, illetve arra, hogy az érintett ágazatokban jelentősen csökkentsék az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átállás költségeit. A CCU-t alkalmazó projekteknek nettó kibocsátáscsökkentést kell eredményezniük, és biztosítaniuk kell a CO₂ kibocsátásának elkerülését vagy a CO₂ tartós tárolását. Csak olyan technológiákat lehet támogatásban részesíteni, amelyek még nem kerültek kereskedelmi forgalomba, ugyanakkor a támogatott technológiáknak áttörést jelentő megoldásokat kell képviselniük, vagy kellő fejlettségi szintűnek kell lenniük ahhoz, hogy alkalmasak legyenek a kereskedelmi forgalmazást megelőző demonstrációra. A projektek releváns költségeinek legfeljebb 60 %-a támogatható, amelynek legfeljebb 40 %-a nem függ az üvegházhatású gázok kibocsátásának hitelesített elkerülésétől, feltéve, hogy – figyelembe véve az alkalmazott technológiát – bizonyos előre meghatározott mérőszámok teljesülnek.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az innovációs alap működésével – többek között a kiválasztási eljárással és kritériumokkal – kapcsolatos szabályok kiegészítésére vonatkozóan. ◀

Kibocsátási egységeket kell elkülöníteni a harmadik albekezdésben meghatározott feltételeknek eleget tevő projektek számára. E projektekhez a tagállamok nyújtanak támogatást, amely kiegészíti a létesítmény üzemeltetője által nyújtott jelentős társfinanszírozást. A projektekhez emellett az érintett tagállamok és egyéb eszközök is társfinanszírozást nyújthatnak. E bekezdés mechanizmusa révén nem részesülhet támogatásban olyan projekt, amely az e célra rendelkezésre álló összes kibocsátási egység 15 %-át meghaladó kibocsátással jár. E kibocsátási egységeket a (7) bekezdés szerint kell figyelembe venni.

▼ **M9**

(9) Görögország, amelynek piaci árakon számított egy főre jutó bruttó hazai terméke (GDP) 2014-ben nem érte el az uniós átlag 60 %-át, a területéhez tartozó szigeteken nyújtott villamosenergia-ellátás dekarbonizációjának maximum 60 %-os mértékű társfinanszírozása céljából – e cikk (7) bekezdésének alkalmazását megelőzően – legfeljebb 25 millió kibocsátási egységet igényelhet azokból az e cikk (5) bekezdésében említett maximális mennyiségekből, amelyeket 2020. december 31-ig nem oszthatnak ki ingyenesen. A 10d. cikk (3) bekezdésének rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók ezekre a kibocsátási egységekre. Kibocsátási egységek abban az esetben igényelhetők, ha a nemzetközi hitelpiacokhoz való hozzáférés korlátozottsága miatt a Görögország szigetein nyújtott villamosenergia-ellátás dekarbonizációját célzó projekteket másként nem lehetne megvalósítani, és ha az Európai Beruházási Bank (EBB) megerősíti az adott projekt pénzügyi életképességét és társadalmi-gazdasági előnyeit.

▼ **M4**

(11) A 10b. cikk rendelkezéseire is figyelemmel az e cikk (4)–(7) bekezdése értelmében 2013-ban ingyenesen kiosztott kibocsátási egység-mennyiségnek az (1) bekezdésben előírt intézkedésekkel összhangban meghatározott mennyiség 80 %-ának kell megfelelnie. Ezt követően az ingyenesen kiosztott mennyiséget évente mindig azonos mennyiséggel úgy kell csökkenteni, hogy 2020-ra 30 %-ot érjen el

► **M9** ◀.

▼ **M9**

▼ **M4**

(19) Nem részesülhet ingyenes kiosztásban olyan létesítmény, amely beszüntette működését, kivéve, ha az üzemeltető az illetékes hatóságnak bizonyítja, hogy az e létesítmény tekintetében meghatározott és ésszerű időtartamon belül újrakezdi a termelést. Működésüket beszüntetett létesítményeknek kell tekinteni azon létesítményeket, amelyek üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélye lejárt, vagy azt visszavonták, vagy azon létesítményeket, amelyek tekintetében a működés vagy a működés újrakezdése műszakilag lehetetlen.

▼ **M9**

(20) Adott esetben ki kell igazítani az olyan létesítményeknek történő ingyenes kiosztás mértékét, amelyek – két év mozgó átlaga alapján felmért – tevékenységi szintje több mint 15 %-kal nőtt vagy csökkent a 11. cikk (1) bekezdésében említett releváns időszakra vonatkozó ingyenes kiosztás meghatározásához először alkalmazott mértékhez képest. Ezeket a kiigazításokat az e cikk (7) bekezdésének megfelelően fűlt kibocsátási egységek felhasználásával, vagy az azokhoz való átcsoportosítással kell végrehajtani.

(21) Az e cikk (20) bekezdésében említett kiigazítások és küszöbérték hatékony, megkülönböztetéstől mentes és egységes alkalmazásának biztosítása, bármely indokolatlan adminisztratív teher elkerülése, valamint a kiosztásokat érintő kiigazítások manipulálásának vagy a kiigazításokkal kapcsolatos visszaélésnek a megakadályozása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a kiigazításokra vonatkozó további szabályok meghatározása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

*10b. cikk***Átmeneti intézkedések egyes energiaigényes iparágak támogatására kibocsátásáthelyezés esetén**

(1) Azoknál az ágazatoknál és alágazatoknál, amelyekkel kapcsolatban a harmadik országokkal folytatott kereskedelem intenzitásának – amely a harmadik országokba irányuló kivitel és a harmadik országokból származó behozatal összértékének és az EGT-piac összmértékének (az éves forgalom és a harmadik országokból történő teljes behozatal összegének) hányadosa – és ezen ágazatok és alágazatok kgCO₂-ban mért, (euróban számított) bruttó hozzáadott értékükkel osztott kibocsátási intenzitásának a szorzata meghaladja a 0,2-t, úgy tekintendő, hogy fennáll a kibocsátásáthelyezés kockázata. Ezen ágazatok és alágazatok részére 2030-ig ingyenesen kell kibocsátási egységeket kiosztani a 10a. cikk értelmében meghatározott mennyiség 100 %-ának mértékéig.

(2) Azokat az ágazatokat és alágazatokat, amelyekkel kapcsolatban a harmadik országokkal folytatott kereskedelmi intenzitás és a kibocsátási intenzitás szorzata meghaladja a 0,15-öt, be lehet vonni az (1) bekezdésben említett csoportba – a 2014-től 2016-ig tartó évekre vonatkozó adatok felhasználásával – egy, a következő kritériumokat alkalmazó minőségi értékelés alapján:

- a) az a mérték, amelyben az érintett ágazatokban, illetve alágazatokban működő egyes létesítmények csökkenteni tudják kibocsátási szintjeiket vagy villamosenergia-fogyasztásukat;
- b) aktuális és várható piaci jellemzők, beleértve, adott esetben, a közös referenciaárakat is;

▼M9

c) a haszonkulcs, mint a hosszú távú beruházási vagy áthelyezési döntések lehetséges mutatója, figyelembe véve a termelési költségeknek a kibocsátáscsökkentéssel kapcsolatba hozható változásait.

(3) Azokat az ágazatokat és alágazatokat, amelyek nem haladják meg az (1) bekezdésben említett küszöbértéket, de amelyeknek a – kgCO₂-ban mért és (euróban számított) bruttó hozzáadott értékükkel elosztott – kibocsátási intenzitása meghaladja az 1,5-öt, szintén értékelni kell négy számjegyű szinten (NACE- 4 kód). A Bizottságnak nyilvánosságra kell hoznia ennek az értékelésnek az eredményét.

Az első albekezdésben említett közzététel dátumától számított három hónapon belül, az ebben az albekezdésben említett ágazatok és alágazatok kérelmezhetik a Bizottságnál vagy a kibocsátáshelyezésnek való kitettségük négy számjegyű szinten (NACE- 4 kód) történő minőségi értékelését, vagy egy olyan értékelés, amely az Unióban az áruknak az ipari termelésre vonatkozó statisztikák céljára használt nyolc számjegyű szinten (Prodcom) alapul. Ebből a célból az ágazatoknak és az alágazatoknak a kérelemmel együtt olyan, kellően megalapozott, hiánytalan és független hitelesítésnek alávetett adatokat kell benyújtaniuk a Bizottság részére, amelyek lehetővé teszik a számára, hogy elvégezze az értékelést.

Amennyiben valamely ágazat vagy alágazat a négy számjegyű szinten (NACE- 4 kód) történő értékelést választja, az bevonható az (1) bekezdésben említett csoportba a (2) bekezdés a), b) és c) pontjában említett kritériumok alapján. Amennyiben valamely ágazat vagy alágazat a nyolc számjegyű szinten (Prodcom) történő értékelést választja, azt be kell vonni az (1) bekezdésben említett csoportba, feltéve, hogy ezen a szinten az (1) bekezdésben említett 0,2-es küszöbértéket meghaladja.

Azok az ágazatok és alágazatok is kérelmezhetik az e bekezdés harmadik albekezdése szerinti értékelésüket, amelyek esetében az ingyenesen kiosztható kibocsátási egységek számítása a 10a. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdésében említett referenciaértékek alapján történik.

Az (1) és (2) bekezdéstől eltérve a tagállamok 2018. június 30-ig kérhetik, hogy a 2014/746/EU bizottsági határozat ⁽¹⁾ mellékletében felsorolt valamely ágazatot vagy alágazatot a hat vagy nyolc számjegyű szintű (Prodcom) osztályozások tekintetében vonják be az (1) bekezdésben említett csoportba. Bármilyen ilyen kérelmet csak akkor lehet figyelembe venni, ha a kérelmező tagállam az érintett ágazat vagy alágazat által szolgáltatott, a legutóbbi öt évre vonatkozó, kellően megalapozott, hiánytalan, hitelesített és auditált adatok alapján igazolni tudja, hogy ezen eltérés alkalmazása indokolt, és kérelméhez csatol minden releváns információt. Az említett adatok alapján az érintett ágazatot vagy alágazatot az említett osztályozások tekintetében be kell vonni a csoportba, amennyiben egy heterogén négy számjegyű szinten (NACE-4 kód) belül kimutatható, hogy a hat vagy nyolc számjegyű szinten (Prodcom) az adott ágazat vagy alágazat kibocsátási és kereskedelmi intenzitása jelentősen magasabb, és az (1) bekezdésben foglalt küszöbértéket meghaladja.

⁽¹⁾ A Bizottság 2014. október 27-i 2014/746/EU határozata a CO₂-kibocsátáshelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatok és alágazatok 2015–2019-es időszakra vonatkozó listájának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti meghatározásáról (HL L 308., 2014.10.29., 114. o.).

▼M9

(4) Más ágazatok és alágazatok esetében úgy kell tekinteni, hogy azok a kibocsátási egységek költségeinek nagyobb részét képesek beépíteni a termékárakban, és részükre a 10a. cikk értelmében meghatározott mennyiség 30 %-áig kell ingyenesen kibocsátási egységeket kiosztani. Amennyiben a 30. cikk szerinti felülvizsgálat során másképpen nem döntenek, a más ágazatok és alágazatok részére juttatott ingyenes kiosztásokat – a távfűtés kivételével – 2026 után egyenlő mennyiségekkel csökkenteni kell, hogy az ingyenes kiosztás 2030-ban teljesen megszűnjön.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően és a megelőző három, rendelkezésre álló adatokkal lefedett naptári év alapján 2019. december 31-ig felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett, a kibocsátásáthelyezés kockázatának kitettnek minősített ágazatok és alágazatok meghatározása tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan, az e cikk (1) bekezdését illetően a tevékenységek négy számjegyű szintű (NACE-4 kód) besorolását felhasználva, a legutóbbi három naptári év hozzáférhető adatai alapján.

*10c. cikk***Kibocsátási egységek átmeneti ingyenes kiosztására vonatkozó opció lehetősége az energetikai ágazat modernizációja érdekében**

(1) A 10a. cikk (1)–(5) bekezdésétől eltérve azok a tagállamok, amelyek egy főre jutó, piaci áron (euróban számított) GDP-je 2013-ban alacsonyabb volt az uniós átlag 60 %-ánál, átmenetileg ingyenes kibocsátási egységeket oszthatnak ki villamosenergia-termelést végző létesítmények számára az energetikai ágazat modernizációja, diverzifikálása és fenntartható átalakítása céljából. A támogatott beruházásoknak következetesen elő kell segíteniük a biztonságos és fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átállást, az Unió 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretében meghatározott célokat, valamint a Párizsi Megállapodásban megfogalmazott hosszú távú célkitűzések elérését. Az ebben a bekezdésben említett eltérés 2030. december 31-én megszűnik.

(2) Az érintett tagállam 2021 és 2030 között egy vagy több forduló versenytárgyalásos ajánlattételi eljárást szervez az olyan projektek körében, amelyek esetében a beruházás teljes összege meghaladja a 12,5 millió EUR-t, az ingyenes kiosztással finanszírozandó beruházások kiválasztása érdekében. Ennek a versenytárgyalásos ajánlattételi eljárásnak:

- a) meg kell felelnie az átláthatóság, a megkülönböztetéstől mentesség, az egyenlő bánásmód, valamint a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek;
- b) biztosítania kell, hogy csak olyan projektek végrehajtói legyenek jogosultak ajánlatot tenni, amelyek hozzájárulnak az energiaszerkezet és a beszerzési források diverzifikálásához, a szükséges szerkezetátalakításhoz, a meglévő infrastruktúra környezetvédelmi szempontok alapján történő átalakításához és modernizációjához, a tiszta technológiák – például a megújulóenergia-technológiák – alkalmazásához, vagy az energiatermelő – így például a hatékony és fenntartható távfűtési – ágazat, valamint az energiaszállítási és az energielosztó ágazat modernizációjához;
- c) egyértelmű, objektív, átlátható és megkülönböztetéstől mentes kiválasztási kritériumokat kell megállapítania a projektek rangsorolására annak biztosítása érdekében, hogy kizárólag olyan projekteket válasszanak ki, amelyek:

▼M9

- i. a költség-haszon elemzés alapján pozitív nettó nyereséget biztosítanak a kibocsátáscsökkentés tekintetében, és a projekt méretét figyelembe véve előre meghatározott mértékben jelentősen csökkentik a CO₂-kibocsátás szintjét;
- ii. kiegészítő jellegűek, egyértelműen megfelelnek a cserére és modernizációra vonatkozó igényeknek, és nem támogatják az energiakereslet piaci alapú növekedését;
- iii. a gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatot jelentik; és
- iv. nem járulnak hozzá vagy nem javítják a fokozottan kibocsátásintenzív villamosenergia-termelés pénzügyi életképességét, továbbá nem növelik a kibocsátásintenzív fosszilis tüzelőanyagoktól való függőséget.

A 10. cikk (1) bekezdésétől eltérve és e cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül abban az esetben, ha a versenytárgyalásos ajánlattételi eljárás keretében kiválasztott beruházást nem valósítják meg vagy a tervezett teljesítményt nem érik el, az erre a célra elkülönített kibocsátási egységeket a korábbi eljárást követően leghamarabb egy évvel egyetlen további alkalommal fel lehet használni a versenytárgyalásos ajánlattételi eljárás újabb fordulójában más beruházások finanszírozására.

2019. június 30-ig minden olyan tagállam, amely élni kíván az opcionális átmeneti ingyenes kiosztás lehetőségével az energiaágazat modernizációjára, egy részletes nemzeti keretet tesz közzé, amely nyilvános véleményezés céljából ismerteti a versenytárgyalásos ajánlattételi eljárást – ezen belül az első albekezdésben említett fordulók tervezett számát, és a kiválasztási kritériumokat.

Azokban az esetekben, amikor a 12,5 millió EUR összegnél kisebb értékű beruházásokat ingyenes kiosztás révén megvalósuló támogatásban kívánnak részesíteni, és amelyeket nem az e bekezdésben említett versenytárgyalásos ajánlattételi eljárás keretében választották ki, a tagállam objektív és átlátható kritériumok alapján választja ki a projekteket. E kiválasztási eljárás eredményeit nyilvános véleményezés céljából közzé kell tenni. Ennek alapján az érintett tagállam listát állít össze a beruházásokról, amelyet nyilvánosságra hoz és a Bizottságnak 2019. június 30-ig benyújt. Amennyiben egynél több beruházásra kerül sor ugyanazon létesítményen belül, ezeket együttesen kell értékelni annak meghatározása érdekében, hogy a 12,5 millió EUR értékhatárt túllépik-e, kivéve, ha ezek a beruházások technikai, illetve pénzügyi szempontból egymástól függetlenül is életképesek.

(3) A tervezett beruházások értéke nem lehet kevesebb az ingyenes kiosztás piaci értékénél, figyelembe véve annak szükségességét, hogy korlátozni kell a közvetlenül ehhez kapcsolódó árnövekedést. A piaci értéket a kibocsátási egységek közös árverési platformon kialakult, előző naptári évi áranak átlaga jelenti. A beruházások releváns költségeinek legfeljebb 70 %-ára nyújtható támogatás az ingyenes kiosztás felhasználásával, feltéve, hogy a fennmaradó költségeket magánszektorbeli jogi személyek finanszírozzák.

(4) Az átmeneti ingyenes kiosztásokat le kell vonni a kibocsátási egységek azon mennyiségéből, amelyet a tagállam egyébként árverésre bocsátana. Az ingyenes kiosztás összmenyisége nem haladhatja meg azon kibocsátási egységek 40 %-át, amelyeket az érintett tagállam a 10. cikk (2) bekezdése a) pontjának értelmében a 2021-től 2030-ig tartó időszakban kapni fog, egyenlő éves mennyiségekre elosztva erre az időszakra.

▼ M9

(5) Amennyiben egy tagállam a 10d. cikk (4) bekezdésének megfelelően az Unión belüli szolidaritás, a gazdasági növekedés és az energiahálózatok összekapcsolása céljából a 10. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban kiosztott kibocsátási egységeket használja fel, akkor a tagállam az e cikk (4) bekezdésétől eltérve a 2021-től 2030-ig tartó időszakban a 10. cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében kapott egységek legfeljebb 60 %-ának megfelelő összmenyiséget használhat fel az átmenetileg ingyenes kiosztásra oly módon, hogy a 10. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban kiosztott egységek mennyiségéből az előbbieknél megfelelő mennyiséget használ fel.

Az e cikk alapján 2020-ig ki nem osztott kibocsátási egységeket a 2021-től 2030-ig tartó időszakban ki lehet osztani olyan beruházások céljára, amelyeket a (2) bekezdésben említett versenytárgyalásos ajánlattételi eljárás keretében választottak ki, kivéve, ha az érintett tagállam 2019. szeptember 30-ig tájékoztatja a Bizottságot egyrészt arról a szándékáról, hogy ezeknek a kibocsátási egységeknek egy részét vagy egészét a 2021-től 2030-ig tartó időszakban nem osztja ki, másrészt a 2020-ban árverésre bocsátandó kibocsátási egységek mennyiségéről. Amennyiben ezeket a kibocsátási egységeket a 2021-től 2030-ig tartó időszakban kiosztják, egy ennek megfelelő kibocsátási egység mennyiségét kell figyelembe venni az e bekezdés első albekezdésében meghatározott 60 %-os korlátozás alkalmazásakor.

(6) Az üzemeltetők részére történő kiosztásra annak igazolását követően kerülhet sor, hogy a versenytárgyalásos ajánlattételi eljárás szabályainak megfelelően kiválasztott beruházást megvalósították. Abban az esetben, ha a beruházás többletvillamosenergia-termelő kapacitást eredményez, akkor a többletkapacitás üzembe helyezésének megkezdése előtt az érintett üzemeltetőnek igazolnia kell továbbá azt is, hogy saját maga vagy egy másik társult üzemeltető üzemén kívül helyezett ugyanakkora, de magasabb kibocsátási intenzitású villamosenergia-termelő kapacitást.

(7) A tagállamok előírják a kedvezményezett villamosenergia-termelőknek és hálózatzüzemeltetőknek, hogy minden év február 28-ig tegyenek jelentést a kiválasztott beruházásaik megvalósításáról, és ebben térjenek ki többek között az ingyenes kiosztás és a felmerült beruházási kiadás egyenlegére és a támogatott beruházások típusaira. A tagállamok jelentést nyújtanak be erről a Bizottságnak, a Bizottság pedig nyilvánosságra hozza ezeket a jelentéseket.

*10d. cikk***A modernizációs alap**

(1) A 2021-től 2030-ig tartó időszakra létre kell hozni egy alapot, amely a kedvezményezett tagállamok által javasolt olyan beruházásokat támogatja – beleértve a kisebb beruházási projektek finanszírozását is –, amelyek modernizálják az energetikai rendszereket és növelik az energiahatékonyságot azokban a tagállamokban, ahol az egy főre jutó piaci áron számított bruttó hazai termék 2013-ban nem érte el az uniós átlag 60 %-át (a „modernizációs alap”). A modernizációs alapot a kibocsátási egységek árverése révén kell finanszírozni, a 10. cikkben foglaltak szerint.

A támogatott beruházásoknak összhangban kell állniuk ezen irányelv célkitűzéseivel, az Unió 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretében meghatározott céljával, valamint a Párizsi Megállapodásban megfogalmazott hosszú távú célkitűzésekkel. A

▼M9

modernizációs alapból nem támogathatók azok a villamosenergia-termelő létesítmények, amelyek szilárd fosszilis tüzelőanyagokat használnak, kivéve az olyan tagállamokban működő hatékony és fenntartható távfűtést, melyek a piaci áron számított bruttó hazai terméke 2013-ban nem éri el az uniós átlag 30 %-át, feltéve, hogy legalább azonos értéket képviselő mennyiségnek megfelelő kibocsátási egységet a 10c. cikk szerinti olyan beruházások keretében használnak fel, amelyek nem tartalmaznak szilárd fosszilis tüzelőanyagokat.

(2) A modernizációs alap pénzügyi forrásainak legalább 70 %-át olyan beruházások támogatására kell felhasználni, amelyek a megújuló forrásokból származó villamosenergia-termelést és -felhasználást, – a szilárd fosszilis tüzelőanyagok felhasználásával végzett villamosenergia-termeléshez kapcsolódó energiahatékonyság kivételével – az energiahatékonyság javítását, az energiatárolást és az energiahálózatok – ezen belül a távfűtési vezetékek és a villamosenergia-átviteli hálózatok – modernizációját, valamint a tagállamok közötti összeköttetések bővítését célozzák, illetve elő kell segíteni a kedvezményezett tagállamok széndioxid-függő régióiban az igazságos átállást, hogy – a szociális partnerekkel egyeztetve – támogatni lehessen a munkavállalók átirányítását, átképzését és továbbképzését, az oktatást, az álláskeresői kezdeményezéseket és az induló vállalkozásokat. Támogathatók a közlekedés, az épületek, a mezőgazdaság és a hulladékágazat energiahatékonyságát célzó beruházások is.

(3) A modernizációs alap működtetéséért a kedvezményezett tagállamok felelnek. Az EBB gondoskodik arról, hogy a kibocsátási egységek árverésére a 10. cikk (4) bekezdésében meghatározott elvekkel és részletes szabályokkal összhangban kerüljön sor. Az EBB felel a keletkező bevételek kezeléséért is. Az EBB a Bizottság által elfogadott kifizetési határozatot követően átadja a bevételeket a tagállamoknak, amennyiben ez a kifizetés összhangban van e cikk (2) bekezdésével, illetve ha a beruházások nem az e cikk (2) bekezdésében felsorolt területekhez tartoznak, akkor összhangban van a beruházási bizottság ajánlásaival. A Bizottság kellő időben elfogadja határozatát. A bevételeket az e cikk (6)–(12) bekezdésnek megfelelően, a IIb. mellékletben meghatározott részesedések alapján el kell osztani a tagállamok között.

(4) Minden érintett tagállam felhasználhatja a 10c. cikk (4) bekezdésével összhangban kiadott kibocsátási egységek összmenyiségét vagy ennek a kibocsátási egység-mennyiségnek egy részét, továbbá az Unión belüli szolidaritás, a gazdasági növekedés és az energiahálózatok összekapcsolása céljából a 10. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban elosztott kibocsátási egységek mennyiségét vagy a 10d. cikkel összhangban ennek a mennyiségnek egy részét, a modernizációs alap keretébe tartozó beruházások támogatása érdekében, így növelve az adott tagállam részére kiosztott forrásokat. Az érintett tagállam 2019. szeptember 30-ig értesíti a Bizottságot a 10. cikk (2) bekezdésének b) pontjával, a 10c. cikkel, illetve a 10d. cikkel összhangban felhasználandó kibocsátási egységek mennyiségéről.

(5) Létrejön a modernizációs alap beruházási bizottsága. A beruházási bizottságot az egyes kedvezményezett tagállamok, a Bizottság és az EBB egy-egy képviselője, valamint a többi tagállam által öt éves időtartamra választott három további képviselője alkotja. A bizottság elnöke a Bizottság képviselője. Minden olyan tagállamot, amelyik a beruházási bizottságban nem rendelkezik tagsággal, megfigyelőként egy-egy fő képviselheti a bizottság ülésein.

▼M9

A beruházási bizottság átlátható módon végzi tevékenységét. A beruházási bizottság összetételét, valamint a tagok önéletrajzát és összeférhetlenségi nyilatkozatait nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni, és adott esetben frissíteni kell.

(6) Mielőtt a kedvezményezett tagállam arról dönt, hogy egy adott beruházást a modernizációs alap rá eső részéből finanszírozást nyújt, a beruházási projektet a beruházási bizottság és az EBB elé terjeszti. Amennyiben az EBB megerősíti, hogy egy adott beruházás a (2) bekezdésben felsorolt területekhez tartozik, a tagállam elkezdheti finanszírozni a beruházási projektet a rá eső részéből.

Amennyiben egy az energiarendszerek modernizálását célzó, a modernizációs alapból történő finanszírozásra javasolt beruházás nem érinti az (2) bekezdésben felsorolt területeket, a beruházási bizottságnak értékelnie kell e beruházás műszaki és pénzügyi életképességét, beleértve a beruházás által megvalósított kibocsátáscsökkentés mértékét, és ajánlást kell kiadnia a beruházásnak az alapból történő finanszírozásával kapcsolatban. A beruházási bizottságnak biztosítania kell, hogy a távfűtéshez kapcsolódó minden beruházás jelentős javulást érjen el az energiahatékonyság és a kibocsátáscsökkentés terén. Ez az ajánlás tartalmazhat a megfelelő finanszírozási eszközökre vonatkozó iránymutatásokat is. A (2) bekezdésben felsorolt területektől eltérőkre irányuló beruházás releváns költségeinek legfeljebb 70 %-ára nyújtható támogatás a modernizációs alapból származó forrásokból, feltéve, hogy a fennmaradó költségeket magánszektorbeli jogi személyek finanszírozzák.

(7) A beruházási bizottságnak kell törekednie arra, hogy ajánlásait konszenzussal fogadja el. Amennyiben a beruházási bizottság az elnök által megállapított határidőig nem tud konszenzussal dönteni, egyszerű többséggel kell határozatot hoznia.

Amennyiben az EBB képviselője nem támogatja valamely beruházás finanszírozását, az ajánlást csak abban esetben lehet elfogadni, ha az összes tag kétharmados többséggel támogatja azt. Ebben az esetben annak a tagállamnak a képviselője, ahol a beruházás történik, és az EBB képviselője nem jogosult szavazni. Ez az albekezdés nem alkalmazandó olyan kisebb projektek esetében, amelyeket egy nemzeti fejlesztési bank által nyújtott hitelek vagy egy olyan nemzeti program végrehajtásához adott támogatások finanszíroznak, amelyek a modernizációs alap célkitűzéseihez illeszkedő egyedi célok elérését szolgálják, feltéve, hogy a program keretében a IIb. mellékletben rögzített tagállami részesedésnek legfeljebb 10 %-át felhasználják.

(8) Az EBB vagy a beruházási bizottság által a (6) és (7) bekezdésnek megfelelően létrehozott dokumentumokat vagy ajánlásokat kellő időben kell elkészíteni, és azoknak tartalmazniuk kell a kiadásuk indokolását. Ezeket a dokumentumokat és ajánlásokat közzé kell tenni.

(9) A kedvezményezett tagállamok felelnek a kiválasztott projektek végrehajtásának nyomon követéséért.

(10) A kedvezményezett tagállamok évente jelentést tesznek a Bizottságnak a modernizációs alap által finanszírozott beruházásokról. A jelentést nyilvánosságra kell hozni és annak tartalmaznia kell:

a) a kedvezményezett tagállamok által finanszírozott beruházásokra vonatkozó információkat;

▼ **M9**

b) egy értékelést arról, hogy az elért energiahatékonyság vagy az energiarendszer megvalósult modernizációja szempontjából a beruházás milyen hozzáadott értéket nyújtott.

(11) A beruházási bizottságnak évente jelentést kell tennie a Bizottság számára a beruházások értékelésével összefüggésben szerzett tapasztalatokról. A Bizottság 2024. december 31-ig – a beruházási bizottság megállapításait figyelembe véve – felülvizsgálja a projekteknek a (2) bekezdésben említett területeit, valamint azt, hogy a beruházási bizottság mire alapozza ajánlásait.

(12) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a modernizációs alap működésének részletes szabályaira vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼ **M4***11. cikk***Nemzeti végrehajtási intézkedések**

(1) 2011. szeptember 30-ig minden tagállam közzeteszi és megküldi a Bizottságnak a területén lévő, ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítmények listáját, valamint a 10a. cikk (1) bekezdésében és a 10c. cikkben előírt szabályokkal összhangban elvégzett számítás alapján a területén lévő létesítmények részére egyenként esetlegesen ingyenesen kiosztandó kibocsátási egység-mennyiséget.

▼ **M9**

2019. szeptember 30-ig be kell nyújtani azon létesítmények listáját, amelyek 2021. január 1-jétől öt éven keresztül ezen irányelv hatálya alá tartoznak; minden ezt követő ötéves időszakonként újabb listát kell benyújtani a következő ötéves periódusra. A listában fel kell tüntetni a termelő tevékenységre, a hő- és gázátadásra, a villamosenergia-termelésre és a létesítményrész szintű kibocsátásra vonatkozó információkat a benyújtást megelőző öt naptári év vonatkozásában. Csak azoknak a létesítményeknek lehet ingyenesen kibocsátási egységeket kiosztani, amelyek megadták ezeket az adatokat.

▼ **M4**

(2) Az illetékes hatóság minden évben február 28-ig kiadja az adott évben szétosztandó, a 10., a 10a. és a 10c. cikkel összhangban kiszámított kibocsátási egység-mennyiséget.

(3) A tagállamok a (2) bekezdés szerinti ingyenes kibocsátási egységeket nem ítélik oda olyan létesítményeknek, amelyeknek az (1) bekezdés szerinti listába történő felvételét a Bizottság elutasította.

▼ **M2****IV. FEJEZET****A LÉGI KÖZLEKEDÉSRE ÉS A HELYHEZ KÖTÖTT LÉTESÍTMÉNYEKRE ALKALMAZANDÓ RENDELKEZÉSEK**▼ **M4***11a. cikk*

A projekttevékenységekből származó CER- és ERU-egységek felhasználása az ► **M9 EU ETS-ben ◄ az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatálybalépése előtt**

(1) A 28. cikk (3) és (4) bekezdése alkalmazásának sérelme nélkül, e cikk (2)–(7) bekezdését kell alkalmazni.

(2) Az üzemeltetők és légi fuvarozók a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan a tagállamok által részükre felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség, illetve a (8) bekezdés értelmében biztosított egységek felhasználására vonatkozó

▼ **M4**

jogosultságuk erejéig kérhetik az illetékes hatóságtól, hogy a 2008-tól 2012-ig terjedő időszak során az ►**M9** EU ETS-ben ◀ felhasználható projekt típusok tekintetében a 2012-ig elért kibocsátáscsökkentés alapján kiadott CER-ekért és ERU-kért 2013-tól érvényes kibocsátási egységeket adjon ki részükre.

Az illetékes hatóság ezt az átváltást 2015. március 31-ig kérésre végrehajtja.

(3) A 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan a tagállamok által az üzemeltetők és légi fuvarozók részére felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség, illetve a (8) bekezdés értelmében biztosított egységek felhasználására vonatkozó jogosultságuk erejéig az illetékes hatóságok lehetővé teszik, hogy az üzemeltetők a 2013 előtt bejegyzett projektek tekintetében 2013-tól elérendő kibocsátáscsökkentés alapján kiadott CER-eket és ERU-kat 2013-tól érvényes kibocsátási egységekre cseréljék.

Az első albekezdés az ►**M9** EU ETS-ben ◀ a 2008 és 2012 közötti időszakban felhasználható valamennyi projekt típusból származó CER-re és ERU-ra vonatkozik.

(4) A 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan a tagállamok által az üzemeltetők és légi fuvarozók részére felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség, illetve a (8) bekezdés értelmében biztosított egységek felhasználására vonatkozó jogosultságuk erejéig az illetékes hatóságok lehetővé teszik, hogy az üzemeltetők a legkevesebbé fejlett országokban 2013 után megkezdendő projektekben 2013-tól elért kibocsátáscsökkentés alapján kiadott CER-eket kibocsátási egységekre cseréljék.

Az első albekezdésben foglalt rendelkezés az ►**M9** EU ETS-ben ◀ a 2008-tól 2012-ig terjedő időszak során felhasználható valamennyi projekt típusból származó CER-re vonatkozik mindaddig – de legkésőbb 2020-ig –, ameddig az érintett országok erre vonatkozó megállapodást nem ratifikálnak az ►**M9** Unióval ◀.

(5) Ha a nemzetközi éghajlatváltozási egyezményre vonatkozó tárgyalások lezárására 2009. december 31-ig nem kerül sor, a projektekből vagy más kibocsátáscsökkentést eredményező tevékenységből származó egységek – a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan a tagállamok által az üzemeltetők és légi fuvarozók részére felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség, illetve a (8) bekezdés értelmében biztosított egységek felhasználására vonatkozó jogosultságuk erejéig – harmadik országokkal kötött, a felhasználható mennyiségről rendelkező megállapodásokkal összhangban felhasználhatók az ►**M9** EU ETS-ben ◀. Ezekkel a megállapodásokkal összhangban az üzemeltetők felhasználhatnak az érintett harmadik országokban végzett projekttevékenységből eredő egységeket az ►**M9** EU ETS ◀ szerinti kötelezettségeik teljesítése céljából.

(6) Az (5) bekezdésben említett megállapodásokban rendelkezni kell a 2008 és 2012 közötti időszakban az ►**M9** EU ETS-ben ◀ felhasználható projekt típusokra – ideértve a technológiaátadást és a fenntartható fejlődést előmozdító, megújuló energiaforrásokkal vagy az energiahatékonysággal kapcsolatos technológiákat – vonatkozó egységeknek az ►**M9** CEU ETS-ben ◀ történő felhasználásáról. Ezek a megállapodások rendelkezhetnek olyan projektekből származó egységek felhasználásáról is, amelyek esetében a figyelembe vett alapszint kisebb a 10a. cikkben előírt intézkedések szerinti ingyenes kiosztás szintjénél vagy az ►**M9** uniós ◀ jogban előírt szinteknél.

▼ **M4**

(7) Amint létrejön egy, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás, 2013. január 1-jétől csak a megállapodást megerősítő harmadik országokbeli projektekből származó egységek fogadhatók el az ► **M9** EU ETS-ben ◄.

▼ **M9**▼ **M1***11b. cikk***Projekttevékenységek**

(1) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy a csatlakozási szerződést aláírt országokban folytatott projekttevékenységek – az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján később elfogadott határozatok szerint megállapított – alapelemei teljes mértékben megfeleljenek az ► **M9** uniós ◄ vívmányoknak, ideértve a csatlakozási szerződésben megállapított átmeneti eltéréseket.

▼ **M4**

Az ► **M9** Unió ◄ és tagállamai csak olyan projekttevékenységeket engedélyezhetnek, amelyek esetében a projekt valamennyi résztvevőjének székhelye vagy olyan országban van, amely részes fele a szóban forgó projektről kötött nemzetközi megállapodásnak, vagy pedig olyan országban, szövetségi szint alatti vagy regionális egységben van, amely a 25. cikk alapján kapcsolódik az ► **M9** EU ETS-hez ◄.

▼ **M1**

(2) A (3) és a (4) bekezdésekben foglaltak kivételével a projekttevékenységeknek otthont adó tagállamok biztosítják, hogy egyetlen ERU vagy CER sem kerül kiadásra az ezen irányelv hatálya alá tartozó ► **M2** tevékenységekből ◄ eredő, üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére, illetve korlátozására.

(3) 2012. december 31-ig az olyan JI- és CDM-projekttevékenységekre vonatkozólag, amelyek közvetlenül csökkentik vagy korlátozzák az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményből eredő kibocsátást, ERU-k és CER-ek csak megegyező számú egység – ezen létesítmény üzemeltetője általi – törlése esetén adhatók ki.

(4) 2012. december 31-ig az olyan JI- és CDM-projekttevékenységekre vonatkozólag, amelyek közvetett módon csökkentik vagy korlátozzák az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményből eredő kibocsátást, ERU-k és CER-ek csak megegyező számú egység – az ERU-k és a CER-ek származásának megfelelő tagállam nemzeti jegyzékéből való – törlése esetén adhatók ki.

(5) Az a tagállam, amely magán-, vagy közintézmények számára engedélyezi a projekttevékenységekben való részvételt, továbbra is felelős marad az UNFCCC-ben és a Kiotói Jegyzőkönyvben vállalt köteleességek teljesítéséért, valamint biztosítani kell, hogy az ilyen jellegű részvétel összeegyeztethető az UNFCCC-nek és a Kiotói Jegyzőkönyvnek megfelelően elfogadott vonatkozó iránymutatásoknak, szabályoknak és eljárásoknak.

(6) A 20 MW termelőkapacitást meghaladó teljesítményű vízerőmű projekttevékenységek esetében a tagállamok az ilyen projekttevékenységek jóváhagyásakor biztosítják a vonatkozó nemzetközi követelményeknek és iránymutatásoknak – ideértve a Nagy Gátak Világbizottsága 2000-es, „Gátak és fejlődés. A döntéshozatal új kerete” című záróbeszámolójában foglaltakat – az ilyen jellegű projekttevékenységek fejlesztése során történő tiszteletben tartását.

▼ **M9**

▼B*12. cikk***Az egységek átruházása, visszaadása és törlése**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az egységek átruházhatók legyenek az alábbi személyek között:

- a) az ►**M9** Unión ◀ belüli személyek;
- b) az ►**M9** Unión ◀ belüli személyek és olyan, harmadik országbeli személyek, amely országban a 25. cikkben említett eljárásnak megfelelően, az ebben az irányelvben megfogalmazott vagy ezen irányelv alapján elfogadottakon kívüli korlátozások nélkül elismerik az egységeket.

▼M4

(1a) A Bizottság 2010. december 31-ig megvizsgálja, hogy a kibocsátási egységek piaca kellően védett-e a bennfentes kereskedelemtől vagy a piaci manipulációtól, valamint hogy a védelem biztosításához szükséges-e javaslatok benyújtása. A bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ vonatkozó rendelkezéseit megfelelő kiigazításokkal alkalmazni lehet az alapanyag-kereskedelemre.

▼B

(2) A tagállamok biztosítják, hogy egy másik tagállam illetékes hatósága által kiadott egységeket ►**M2** a légi jármű-üzemeltető (2a) bekezdés szerinti kötelezettségeinek, vagy ◀ az üzemeltető a (3) bekezdés szerinti kötelezettségeinek teljesítése céljára felhasználhatja.

▼M2

(2a) Az igazgatásért felelős tagállamok biztosítják, hogy minden légi jármű-üzemeltető minden év április 30-ig átadjon annyi kibocsátási egységet, amennyi az előző naptári évben az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységekből származik, a 15. cikknek megfelelően történő hitelesítés mellett. A tagállamok biztosítják, hogy az e bekezdéssel összhangban átadott kibocsátási egységeket ezt követően töröljék.

▼M8

(3) A tagállamok a 2020. december 31-ig tartó időszak tekintetében gondoskodnak mind arról, hogy minden létesítmény üzemeltetője minden év április 30-ig átadjon annyi kibocsátáskereskedelmi egységet – a II. fejezet szerint kiosztott egységek kivételével –, amennyi az előző naptári évben az adott létesítményből származó, a 15. cikknek megfelelően ellenőrzött teljes kibocsátása, mind pedig arról, hogy ezeket az egységeket ezt követően töröljék. A tagállamok a 2021. január 1-jétől kezdődő időszak tekintetében – a 28b. cikkben említett felülvizsgálat függvényében – gondoskodnak mind arról, hogy minden létesítmény üzemeltetője minden év április 30-ig átadjon annyi kibocsátáskereskedelmi egységet, amennyi az előző naptári évben az adott létesítményből származó, a 15. cikknek megfelelően ellenőrzött teljes kibocsátása, mind pedig arról, hogy ezeket az egységeket ezt követően töröljék.

(3-a) Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer környezetvédelmi integritásának védelme érdekében a légi jármű-üzemeltetőknek és az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben részt vevő egyéb üzemeltetőknek – amennyiben és ameddig szükséges – tilos olyan tagállam által

⁽¹⁾ HL L 96., 2003.4.12., 16. o.;

▼M8

kiadott egységeket használniuk, amely tekintetében megszűntek a légi-jármű-üzemeltetők és egyéb üzemeltetők vonatkozó kötelezettségek. A 19. cikkben említett jogi aktusnak tartalmaznia kell azokat az intézkedéseket, amelyek az e bekezdésben említett esetekben szükségesek.

▼M4

(3a) A kibocsátási egységekre vonatkozó átadási kötelezettség nem vonatkozik az olyan hitelesített kibocsátásra, amelyet elkülönítettek, és olyan létesítménybe szállítottak állandó tárolás céljából, melynek érvényes engedélye van a szén-dioxid geológiai tárolásáról szóló, 2009. április 23-i 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban.

▼B

(4) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az egységeket birtokosuk kérésére bármikor törölni lehessen. ► **M9** Amennyiben valamely tagország területén kiegészítő nemzeti intézkedések következtében villamosenergia-termelő létesítmények bezárására kerül sor, akkor a tagállamok az általuk a 10. cikk (2) bekezdésében említett, árverésre bocsátandó kibocsátási egységek összmenyiségéből származó egységeket törölhetik az érintett létesítmény bezárását megelőző öt évben hitelesített kibocsátásának átlag mértékének megfelelő mennyiség erejéig. Az érintett tagállam a 10. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban tájékoztatja a Bizottságot a tervezett törlésről. ◀

▼M4

(5) Az (1) és a (2) bekezdést a 10c. cikk sérelme nélkül kell alkalmazni.

▼M12

(6) A tagállamok 2022. november 30-ig értesítik a légi-jármű-üzemeltetőket arról, hogy az ICAO a nemzetközi légi közlekedés kibocsátáskompenzációs és -csökkentési környezetvédelmi rendszerével kapcsolatos nemzetközi szabványainak és ajánlott gyakorlatainak (a CORSIA nemzetközi szabványai és ajánlott gyakorlatai) 3.2.1. pontja értelmében vett, a 2021-re vonatkozó kibocsátáskompenzációs követelményük nulla. A tagállamok értesítik azokat a légi-jármű-üzemeltetőket, amelyek megfelelnek a következő feltételeknek:

- a) a légi-jármű-üzembentartó rendelkezik a tagállamok egyike által kiállított működési engedéllyel vagy valamelyik tagállamban van lajstromba véve, az adott tagállam legkülső régióit, függő területeit és egyéb területeit is beleértve; és
- b) éves szén-dioxid-kibocsátása meghaladja a 10 000 tonnát olyan repülőgépek használatából eredően, amelyek az ezen irányelv I. mellékletének és a felhatalmazáson alapuló (EU) 2019/1603 bizottsági rendelet ⁽²⁾ 2. cikke (3) bekezdésének hatálya alá tartozó repüléseket végeznek, és 5 700 kg-ot meghaladó maximális engedélyezett felszállótömeggel rendelkeznek – az ugyanazon tagállamból – így többek között annak legkülső régióiból – induló és ugyanazon tagállamba érkező légi járműveket kivéve, 2021. január 1-jétől.

⁽¹⁾ HL L 140., 5.6.2009., 114. o.;

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. július 18.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet által a légi közlekedésből származó kibocsátásoknak a piaci alapú globális intézkedés végrehajtása céljából való nyomon követése, jelentése és hitelesítése érdekében elfogadott intézkedések tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 250., 2019.9.30., 10. o.).

▼ M12

Az első albekezdés b) pontja vonatkozásában az alábbi típusú repülésekből származó szén-dioxid-kibocsátásokat figyelmen kívül kell hagyni:

- i. állami légi járatok;
- ii. humanitárius célú repülések;
- iii. egészségügyi célú repülések;
- iv. katonai célú repülések;
- v. tűzoltási célú repülések;
- vi. humanitárius, egészségügyi vagy tűzoltási célú repülést megelőző vagy követő repülések, feltéve, hogy ezeket a repüléseket ugyanazzal a légi járművel hajtották végre, és a repülés során a vonatkozó humanitárius, egészségügyi vagy tűzoltási célú tevékenységek elvégzésére vagy az említett tevékenységeket követően a légi jármű következő tevékenység céljából történő áthelyezésére volt szükség.

(7) Ezen irányelvnek az uniós gazdaság egészére vonatkozó kibocsátáscsökkentési célhoz a légi közlekedés általi hozzájárulás tekintetében történő módosításáról és egy piaci alapú globális intézkedés megfelelő végrehajtásáról szóló jogalkotási aktus meghozataláig, és abban az esetben, ha az ilyen jogi aktus átültetésére rendelkezésre álló időszak 2023. november 30-ig nem jár le, valamint az ICAO által a 2022. évi kibocsátások tekintetében közzeendő ágazati növekedési tényező nulla, a tagállamok 2023. november 30-ig értesítik a légi jármű-üzemeltetőket arról, hogy az ICAO-nak a nemzetközi légi közlekedés kibocsátáskompensációs és -csökkentési környezetvédelmi rendszerével kapcsolatos nemzetközi szabványainak és ajánlott gyakorlatainak 3.2.1. pontja értelmében vett kibocsátáskompensációs követelményük 2022-re vonatkozóan nulla.

▼ M9*13. cikk***A kibocsátási egységek érvényessége**

A 2013. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységek korlátlan ideig érvényesek. A 2021. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységeken fel kell tüntetni, hogy azokat melyik, 2021. január 1-jét követő tízéves időszakban adták ki; érvényességük ennek a tízéves időszaknak az első évétől megvalósuló kibocsátásokra szól.

▼ M4*14. cikk***A kibocsátás nyomon követése és bejelentése****▼ M9**

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a kibocsátások nyomon követésére és jelentésére vonatkozó szabályokról, és szükség szerint az I. mellékletben felsorolt tevékenységekre vonatkozó tevékenységi adatok nyomon követéséről és bejelentéséről, továbbá a tonnakiló-méter-adatoknak az 3e. vagy 3f. cikk alkalmazásában való nyomon követéséről és bejelentéséről, amely szabályok alapját a nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozóan a IV. mellékletben meghatározott elvek és az e cikk (2) bekezdésében foglalt követelmények jelentik. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusok meghatározzák továbbá a kibocsátás nyomon követésére és az arra vonatkozó jelentéstételre irányadó követelmények keretében minden egyes üvegházhatású gáz globális felmelegedési potenciálját.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼ **M4**

(2) Az (1) bekezdésben említett ►**M9** aktus ◀ figyelembe veszi a rendelkezésre álló legpontosabb és legkorszerűbb, így különösen az IPPC-vel összefüggésben elért tudományos eredményeket, és követelményeket állapíthat meg az üzemeltetőkkel szemben arra vonatkozóan, hogy hogyan számoljanak be az esetlegesen nemzetközi versenynek kitett, energiaigényes iparágakban előállított termékek gyártásával összefüggő kibocsátásról. Az ►**M9** aktus ◀ megállapíthatja továbbá ezen adatok független hitelesítésének követelményeit is.

Ezek a követelmények kiterjedhetnek az ►**M9** EU ETS ◀ hatálya alá tartozó villamosenergia-termelésből származó, e termékek előállításával kapcsolatos kibocsátási adatok bejelentésére is.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az ►**M9** aktussal ◀ összhangban minden létesítmény-üzemeltető és légi fuvarozó minden naptári év végén ellenőrizze és bejelentse az illetékes hatóságnak az adott évben az adott létesítmény által előidézett kibocsátás nagyságát, illetve, 2010. január 1-jétől, az általa üzemeltett légi járművet.

(4) Az (1) bekezdésben említett ►**M9** aktusban ◀ követelmények szerepelhetnek az automatizált rendszerek és adatcsere-formátumok használatáról a nyomkövetési terv, az éves kibocsátási jelentés és a hitelesítési tevékenységek vonatkozásában az üzemeltető, a hitelesítő és az illetékes hatóságok között folytatott kommunikáció összehangolása érdekében.

▼ **M2***15. cikk*▼ **M4****Hitelesítés és akkreditáció**▼ **M2**

A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők vagy légi jármű-üzemeltetők által a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentéseket az V. mellékletben és bármely, a Bizottság által az ezzel a cikkel összhangban elfogadott részletes rendelkezésben meghatározott követelmények szerint hitelesítik, és erről az illetékes hatóságot tájékoztatják.

A tagállamok biztosítják, hogy ha egy üzemeltető vagy légi jármű-üzemeltető előző évi kibocsátásairól szóló jelentése a hitelesítés szerint március 31-ig nem tesz eleget az V. mellékletben és bármely, a Bizottság által az ezzel a cikkel összhangban elfogadott részletes rendelkezésben megfogalmazott követelményeknek, az adott üzemeltető vagy légi jármű-üzemeltető megfelelő jelentés benyújtásáig nem ruházhat át további kibocsátási egységeket más személyekre.

▼ **M9**

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a kibocsátási adatokat tartalmazó jelentéseknek az V. mellékletben rögzített elvek alapján történő hitelesítéséről, valamint a hitelesítők akkreditációjáról és felügyeletéről. A Bizottság emellett végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a légi jármű-üzemeltetők által a 14. cikk (3) bekezdése szerint benyújtott jelentések és a 3e. és 3f. cikk szerint benyújtott kérelmek hitelesítéséről, ideértve az ellenőrök által követendő hitelesítési eljárásokat is. A Bizottság meghatározza a hitelesítők akkreditációjára, akkreditációjuk visszavonására, valamint – szükség szerint – az akkreditáló szervek kölcsönös elismerésére és szakmai értékelésére irányadó kritériumokat.

▼ **M9**

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼ **M4***15a. cikk***Az adatok nyilvánosságra hozatala és szakmai titoktartás**

A tagállamok és a Bizottság biztosítják, hogy a kibocsátási egységek mennyiségére és elosztására, valamint a kibocsátások felügyeletére, az azokról szóló jelentéstételre és ellenőrzésükre vonatkozó valamennyi döntés és jelentés azonnali, rendszerezett és megkülönböztetésmentes hozzáférést biztosító módon nyilvánosságra kerül.

A hivatali titoktartás körébe tartozó információkat nem lehet más személyekkel vagy hatóságokkal közölni, kivéve, ha azt hatályos törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések írják elő.

▼ **B***16. cikk***Szankciók**

(1) A tagállamok megállapítják az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések megsértéséért alkalmazandó szankciókról szóló szabályokat, és e szabályok végrehajtása érdekében minden szükséges intézkedést foganatosítanak. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok ► **M2** —◀ tájékoztatják a Bizottságot a szankciókról, valamint az ezeket érintő későbbi módosításokról is azonnal tájékoztatást adnak a számára.

▼ **M2**

(2) A tagállamok biztosítják az ezen irányelv szerinti kibocsátási egység átadására vonatkozó kötelezettséget megsértő üzemeltetők és légi jármű-üzemeltetők névsorának közzétételét.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy minden üzemeltetőt vagy légi jármű-üzemeltetőt, aki minden év április 30-ig nem adott át az előző évi kibocsátásait fedező megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet, többletkibocsátási bírság megfizetésére kötelezzenek. A többletkibocsátási bírság mértéke minden egyes, az üzemeltető vagy a légi jármű-üzemeltető által át nem adott kibocsátási egységeknek megfelelő széndioxid-tonnaegyenérték után 100 EUR. A többlet-kibocsátási bírság megfizetése nem mentesíti az üzemeltetőt vagy a légi jármű-üzemeltetőt azon kötelezettsége alól, hogy a többletkibocsátásnak megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet adjon a rákövetkező évre vonatkozó egységek átadása alkalmával.

▼ **M4**

(4) A 2013. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységekkel kapcsolatos többletkibocsátási bírság az európai fogyasztói árindexszel összhangban növekszik.

▼ **M2**

(5) Amennyiben egy légi jármű-üzemeltető nem teljesíti az ezen irányelvben előírt követelményeket, és más kényszerítő intézkedések eredménytelenek voltak, az igazgatásért felelős tagállam kérheti a Bizottságtól, hogy az érintett légi jármű-üzemeltetőre vonatkozóan működési tilalmat rójon ki.

(6) Az igazgatásért felelős tagállam (5) bekezdés szerinti kérelmének a következőket kell tartalmaznia:

▼ M2

- a) bizonyíték arról, hogy a légijármű-üzemeltető nem teljesítette az ezen irányelv szerinti kötelezettségeit;
- b) a tagállam által hozott végrehajtási intézkedésre vonatkozó részletek;
- c) az ► **M9** uniós ◀ szintű működési tilalom bevezetésének indoklása; és
- d) az ► **M9** uniós ◀ szintű működési tilalom hatályára és az esetlegesen alkalmazandó feltételekre vonatkozó ajánlás.

(7) Ha az (5) bekezdés szerinti kérelmek érkeznek a Bizottsághoz, a Bizottság a 23. cikk (1) bekezdésében említett bizottságban részt vevő tagállami képviselőkön keresztül, a bizottság belső eljárási szabályzatának megfelelően tájékoztatja a többi tagállamot.

(8) Az (5) bekezdés értelmében beadott kérelmet követő határozat elfogadását – amennyiben szükséges és kivitelezhető – az érintett légijármű-üzemeltető szabályozási felügyeletéért felelős hatóságokkal folytatott megbeszélések előzik meg. A megbeszélések – amikor lehetséges – a Bizottság és a tagállamok együtt folytatják.

(9) Ha a Bizottság egy, az (5) bekezdés értelmében tett kérelmet követő határozat elfogadását mérlegeli, közli az érintett légijármű-üzemeltetővel a határozat alapját képező lényeges tényeket és megfontolásokat. Az érintett légijármű-üzemeltető számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a közlés dátumától számított tíz munkanapon belül benyújtsa írásbeli észrevételeit a Bizottságnak.

(10) Valamely tagállam kérésére a Bizottság ► **M9** a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak ◀ megfelelően határozatot hozhat az érintett légijármű-üzemeltetőre vonatkozó működési tilalom bevezetéséről.

(11) A területén belül valamennyi tagállam érvényt szerez a (10) bekezdés szerint elfogadott bármely határozatnak. A tagállam tájékoztatja a Bizottságot az ilyen határozatok végrehajtása céljából hozott bármely intézkedésről.

▼ M9

(12) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikkben említett eljárásokra vonatkozó részletes szabályokra vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼ M1*17. cikk***Az információkhoz való hozzáférés**

Az egységek kiosztásával kapcsolatos határozatokat, az olyan projekttevékenységre vonatkozó információt, amelyekben valamely tagállam részt vesz, vagy magán- vagy közintézmények részvételét engedélyezi, és a kibocsátásról szóló, az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyben előírt és az illetékes hatóság birtokában lévő jelentéseket a 2003/4/EK irányelvvel összhangban a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

▼B*18. cikk***Illetékes hatóság**

A tagállamok gondoskodnak az ezen irányelv végrehajtásához szükséges államigazgatási keretek létrehozásáról, beleértve az illetékes hatóság vagy hatóságok kijelölését. Ha több illetékes hatóság kerül kijelölésre, a kijelölt hatóságok ezen irányelv értelmében végzett munkáját össze kell hangolni.

▼M1

A tagállamok különösen biztosítják a koordinációt a projekttevékenységek – a Kiotói Jegyzőkönyv 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti – jóváhagyására kijelölt központ és a Kiotói Jegyzőkönyv 12. cikkének végrehajtására kijelölt nemzeti hatóság között; mind a tájékoztatási központot, mind pedig a nemzeti hatóságot az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően kell kijelölni.

▼M2*18a. cikk***Az igazgatásért felelős tagállam**

(1) Az igazgatásért felelős tagállam a légijármű-üzemeltető tekintetében a következő:

a) a tagállam által a légifuvarozók engedélyezéséről szóló, 1992. július 23-i 2407/92/EGK tanácsi rendelet rendelkezéseivel összhangban kiadott érvényes üzemeltetési engedéllyel rendelkező légijármű-üzemeltető esetében az adott légijármű-üzemeltető számára az üzemeltetési engedélyt kiadó tagállam; és ⁽¹⁾

b) minden egyéb esetben az a tagállam, ahol a referenciaévben az adott légijármű-üzemeltető által végzett repülésekből származó, légi közlekedésnek tulajdonított becsült kibocsátások mértéke a legnagyobb.

(2) Amennyiben a 3c. cikkben említett bármely időszak első két évében az e cikk (1) bekezdésének b) pontja alá tartozó légijármű-üzemeltető által végzett repülésekből származó, légi közlekedésnek tulajdonított kibocsátások egyáltalán nem tulajdoníthatók az igazgatásért felelős tagállamnak, a légijármű-üzemeltetőt a következő időszak tekintetében másik tagállam igazgatása alá kell áthelyezni. Az igazgatásért felelős új tagállam az előző időszak első két évében az adott légijármű-üzemeltető által végzett repülések légi közlekedésnek tulajdonított becsült kibocsátásai által legnagyobb arányban érintett tagállam lesz.

(3) A Bizottság a rendelkezésre álló legjobb információk alapján:

a) 2009. február 1. előtt közzéteszi azon légijármű-üzemeltetők listáját, amelyek 2006. január 1-jén vagy azt követően az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységet végeztek, meghatározva az (1) bekezdéssel összhangban az egyes légijármű-üzemeltetők igazgatásáért felelős tagállamot; és

⁽¹⁾ HL L 240., 1992.8.24., 1. o.

▼ **M2**

b) minden egyes ezt követő év február 1. előtt frissíti a listát azon légi jármű-üzemeltetők felvételével, amelyek ezt követően végeztek az I. mellékletben említett légiközlekedési tevékenységet.

(4) A Bizottság, a 23. cikk (2) bekezdése szerinti szabályozási eljárással összhangban az ezen irányelv hatálya alá tartozó repülőgép üzemeltetők irányítására vonatkozóan iránymutatásokat dolgozhat ki az igazgatásért felelős tagállamok számára.

(5) Az (1) bekezdés alkalmazásában a „referenciaév” az ► **M9** Unió ◀ területén való működést 2006. január 1. után megkezdő légi jármű-üzemeltető vonatkozásában a működés első naptári éve, minden más esetben pedig a 2006. január 1-jén kezdődő naptári év.

*18b. cikk***Az Eurocontrol által nyújtott támogatás**

A Bizottság a 3c. cikk (4) bekezdése és a 18a. cikk szerinti kötelezettségei elvégzése érdekében kérheti az Eurocontrol vagy más illetékes szervezet segítségét, és az említett szervezetekkel e célból bármely megfelelő megállapodást megkötethet.

▼ **B***19. cikk***Kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek**▼ **M4**

(1) A 2012. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységeket az ► **M9** uniós ◀ kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben kell tartani a tagállamban megnyitott számlák kezeléséhez kapcsolódó folyamatok elvégzése, valamint a (3) bekezdésben említett bizottsági ► **M9** aktus ◀ szerinti kiosztása, visszaadása és törlése céljából.

Minden tagállamnak képesnek kell lennie a UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv értelmében engedélyezett műveletek végrehajtására.

▼ **B**

(2) Kibocsátási egységet bármely személy birtokolhat. A jegyzéket a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni, és külön számlákon nyilván kell tartani a különböző személyek részére kiosztott vagy átruházott egységeket.

▼ **M9**

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv annak révén történő kiegészítésére vonatkozóan, hogy a 2013. január 1-jén kezdődő kereskedelmi időszakra és az azt követő időszakokra meghatározza az uniós kibocsátási egység-forgalmi listára vonatkozó valamennyi szükséges követelményt olyan szabványosított elektronikus adatbázisok formájában, amelyek adott esetben közös adatelemeket tartalmaznak a kibocsátási egységek kiadására, birtoklásának, átruházásának és törlésének nyomon követésére, valamint rendelkeznek a nyilvános hozzáférés és a bizalmas adatkezelés kérdéséről. Ezeknek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak ezenkívül olyan rendelkezéseket is tartalmazniuk kell, amelyek az EU ETS-ek összekapcsolására vonatkozó megállapodásokban érvényt szereznek a kibocsátási egységek kölcsönös elismerésére vonatkozó szabályoknak.

▼ **M4**

(4) A (3) bekezdésben említett ► **M9** aktus ◀ szabályozza az ► **M9** uniós ◀ kibocsátási egység-forgalmi jegyzék működését, a 25. cikk (1b) bekezdésében foglalt rendelkezések végrehajtása miatt

▼ **M4**

szükséges ügyletek és egyéb műveletek elvégzése céljából. Az ►**M9** aktus ◀ olyan eljárásokat is tartalmaz, amelyek az ►**M9** uniós ◀ kibocsátási egység-forgalmi jegyzéknek az ezen cikk (1) bekezdésében említett kérdéseket érintő változások és váratlan események esetén történő kezelésére irányulnak. Az ►**M9** aktus ◀ megfelelő módozatokat fog tartalmazni arra, hogy az ►**M9** uniós ◀ kibocsátási egység-forgalmi jegyzék hogyan biztosítsa, hogy a tagállamok a hatékonyság javítására, az igazgatási költségek kezelésére és a minőség-ellenőrzési intézkedésekre irányuló kezdeményezéseket tehessenek.

▼ **B**

20. cikk

Központi tisztviselő

(1) A Bizottság központi tisztviselőt jelöl ki az egységek kiosztását, átruházását és törlését nyilvántartó független ügyleti jegyzőkönyv vezetésére.

(2) A kibocsátási egységek kiadásakor, átruházásakor és törlésekor előforduló szabálytalanságok megelőzése érdekében a központi tisztviselő a független ügyleti jegyzőkönyvön keresztül minden, a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékekbe bevitt ügyletet automatikusan ellenőriz.

(3) Amennyiben az automatikus ellenőrzés szabálytalanságot talál, a központi tisztviselő értesíti az érintett tagállamot vagy tagállamokat, amelyek a szabálytalanságok rendezéséig nem jegyezhetik be a kérdéses ügyletet vagy az érintett kibocsátási egységekkel kapcsolatos bármely más ügyletet.

21. cikk

A tagállamoktól származó jelentés

(1) A tagállamok minden évben jelentést nyújtanak be a Bizottsághoz ezen irányelv alkalmazásáról. ►**M4** Ebben a jelentésben különös figyelmet fordítanak a kibocsátási egységek kiosztásának szabályaira, a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek működtetésére, a nyomon követéssel, a jelentéstétellel, a hitelesítéssel és az akkreditációval kapcsolatos végrehajtási intézkedések alkalmazására, az ezen irányelvnek való megfeleléssel összefüggő kérdésekre, valamint – szükség szerint – a kibocsátási egységek adózástechnikai kezelésére. ◀ Az első jelentés 2005. június 30-ig kell a Bizottság részére megküldeni. ►**M9** A jelentés a Bizottság által végrehajtási aktusok formájában elfogadott kérdőív vagy vázlat alapján készül. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. ◀ A kérdőívet vagy vázlatot az első jelentési határidő előtt legalább hat hónappal kell a tagállamok részére megküldeni.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentések alapján a Bizottság a tagállamok jelentéseinek kézhezvételétől számított három hónapon belül közzéteszi az irányelv alkalmazásáról szóló jelentését.

▼ **M4**

(3) A Bizottság információcserét szervez a tagállamok illetékes hatóságai számára a kiosztással, az ERU-knak és a CER-eknek az ►**M9** EU ETS-ben ◀ való felhasználásával, a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek működtetésével, a nyomon követéssel, a jelentéstétellel, a hitelesítéssel, az akkreditációval, az informatikai háttérrel és az ezen irányelvnek való megfeleléssel összefüggő fejleményekről.

▼ **M9**

(4) Háromévente az (1) bekezdésben említett jelentésben továbbá különös figyelmet kell fordítani az EU ETS hatálya alól kizárt kis létesítmények tekintetében elfogadott egyenértékű intézkedésekre. A kis létesítmények tekintetében elfogadott egyenértékű intézkedések kérdését is figyelembe kell venni a (3) bekezdésben említett információcsere keretében.

▼ **M1***21a. cikk***A kapacitások kiépítésére irányuló tevékenységek támogatása**

Az UNFCCC-vel, a Kiotói Jegyzőkönyvvel, valamint bármely, ezek végrehajtását szolgáló, később elfogadott határozattal összhangban a Bizottságnak és a tagállamoknak – az intézmények a JI és CDM projekttevékenységek fejlesztésében és végrehajtásában való részvételének elősegítése érdekében, továbbá annak érdekében, hogy ezek az országok – saját fenntartható fejlődési stratégiájukat segítő – teljes mértékben kihasználhassák a JI-k és a CDM-ek által nyújtott előnyöket – törekedniük kell a kapacitásfejlesztő tevékenységeknek a fejlődő országokban és a gazdaságilag átalakuló országokban történő támogatására.

▼ **M9***22. cikk***A mellékletek módosításai**

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ezen irányelv mellékleteinek módosítására vonatkozóan, az I., a IIa. és a IIb. melléklet kivételével, amennyiben a 21. cikkben említett jelentések és az ezen irányelv alkalmazása közben szerzett tapasztalatok fényében ez szükséges. A kibocsátások nyomon követésének, bejelentésének és hitelesítésének javítása érdekében a IV. és az V. melléklet is módosítható.

*22a. cikk***Bizottsági eljárás**

(1) A Bizottságot az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 26. cikkével ⁽¹⁾ létrehozott Éghajlatváltozási Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

▼ **M9**

23. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 3d. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (4) bekezdésében, a 10a. cikk (1) és (8) bekezdésében, a 10b. cikk (5) bekezdésében, a 19. cikk (3) bekezdésében, valamint a 22. cikkben, a 24. cikk (3) bekezdésében, a 24a. cikk (1) bekezdésében, a 25a. cikk (1) bekezdésében és a 28c. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2018. április 8-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3d. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (4) bekezdésében, a 10a. cikk (1) és (8) bekezdésében, a 10b. cikk (5) bekezdésében, a 19. cikk (3) bekezdésében, a 22. cikkben, a 24. cikk (3) bekezdésében, a 24a. cikk (1) bekezdésében, a 25a. cikk (1) bekezdésében és a 28c. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁽¹⁾ foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 3d. cikk (3) bekezdése, a 10. cikk (4) bekezdése, a 10a. cikk (1) és (8) bekezdése, a 10b. cikk (5) bekezdése, a 19. cikk (3) bekezdése, a 22. cikk, a 24. cikk (3) bekezdése, a 24a. cikk (1) bekezdése, a 25a. cikk (1) bekezdése és a 28c. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

▼ **M4**

24. cikk

Az ►M9 EU ETS ◄ további tevékenységekre, illetve gázokra történő egyoldalú kiterjesztésére vonatkozó eljárások

▼ **M9**

(1) 2008-tól kezdődően a tagállamok ezen irányelvvel összhangban a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerét az I. melléklet felsorolásában nem szereplő tevékenységekre és üvegházhatású gázokra is alkalmazhatják, figyelembe véve minden vonatkozó követelményt, különösen a belső piacra gyakorolt hatásokat, a verseny esetleges torzulásait, az uniós rendszer környezetvédelmi integritását és a tervezett nyomonkövetési és jelentési rendszer megbízhatóságát, amennyiben a Bizottság a 23. cikkel összhangban általa elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal jóváhagyja e tevékenységek és üvegházhatású gázok felvételét.

⁽¹⁾ HL L 123, 2016.5.12., 1. o.

▼ **M4**

(2) További tevékenységek és gázok felvételének jóváhagyásakor a Bizottság egyidejűleg engedélyezheti további kibocsátási egységek kiadását is, és engedélyezheti más tagállamok számára e további tevékenységek és gázok felvételét.

(3) Az I. melléklet listájában kombinációként nem szereplő tevékenységeket, létesítményeket és üvegházhatású gázokat érintő kibocsátás nyomon követése és az ezzel kapcsolatos jelentéstétel – a Bizottság kezdeményezésére vagy tagállam kérésére – ► **M9** aktusban ◀ szabályozható, amennyiben a nyomon követés és a jelentéstétel kellő pontossággal elvégezhető.

▼ **M9**

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv e célból történő kiegészítésére vonatkozóan.

▼ **M4***24a. cikk*

Kibocsátáscsökkentést eredményező projektekre vonatkozó harmonizált szabályok

▼ **M9**

(1) A 24. cikkben előírt felvételen túlmenően a Bizottság intézkedéseket fogadhat el a kibocsátási egységek és kreditek olyan, tagállamok által igazgatott projektek tekintetében történő kiadására vonatkozóan, amelyek az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátás mérséklését eredményezik.

Ezeknek az intézkedéseknek összhangban kell lenniük a korábbi – 2018. április 8. előtt hatályban lévő – 11b. cikk (7) bekezdésével összhangban elfogadott aktusokkal. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kiegészítse ezt az irányelvet az alkalmazandó eljárás meghatározásával.

▼ **M4**

Ezek az intézkedések nem eredményezhetik a kibocsátáscsökkentés többszörös beszámítását, és nem akadályozhatják egyéb, az ► **M9** EU ETS-en ◀ kívüli kibocsátáscsökkentésre irányuló szakpolitikai intézkedések végrehajtását. Ilyen értelmű rendelkezés csak akkor fogadható el, ha nem lehetséges a felvétel a 24. cikkel összhangban; az ► **M9** EU ETS ◀ következő felülvizsgálatakor pedig meg kell fontolni e kibocsátás szabályozásának ► **M9** uniós ◀ szintű harmonizálását.

▼ **M9**▼ **M4**

(3) A tagállamok megtagadhatják a kibocsátási egységek vagy keretek egyes olyan projekt típusokra vonatkozó kiadását, amelyek saját területükön csökkentik az üvegházhatású gázok kibocsátását.

Az ilyen projekteket a projekt helyszíne szerinti tagállammal való megállapodás alapján fogják végrehajtani.

▼ **B***25. cikk*

Kapcsolódás más üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszeréhez

(1) Az ► **M9** EU ETS ◀ és egy másik, üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmére szolgáló rendszer közötti kölcsönös elismerés biztosítására a Szerződés 300. cikkében meghatározott szabályokkal összhangban megállapodásokat kell kötni a Kiotói Jegyzőkönyv B. mellékletében felsorolt és a jegyzőkönyvet megerősítő harmadik országokkal.

▼ **M4**

(1a) Kibocsátási egységek elismerése céljából megállapodások köthetők az ►**M9** EU ETS ◀ és az azzal összeegyeztethető, másik országban vagy szövetségi szint alatti vagy regionális közigazgatási egységben létrehozott, a kibocsátást abszolút összkvóta megállapításával szabályozó és kötelező erejű, az üvegházhatású gázkibocsátással való kereskedést lehetővé tévő rendszerekkel.

(1b) Az ►**M9** EU ETS-ben ◀ lévő, vagy más, a kibocsátást abszolút összkvóta megállapításával szabályozó, az üvegházhatású gázkibocsátással való kereskedést lehetővé tévő, kötelező erejű rendszerekben lévő kibocsátási egységek tekintetében megvalósítandó igazgatási vagy technikai koordináció céljából nem kötelező erejű megállapodások hozhatók létre harmadik országokkal, szövetségi szint alatti és regionális közigazgatási egységekkel.

▼ **M9**▼ **M2***25a. cikk*

Harmadik országok által a repülés éghajlatváltozásra gyakorolt hatásának csökkentése érdekében tett intézkedések

(1) ►**M9** Amennyiben egy harmadik ország intézkedéseket hoz az említett országból induló, és az Unióban leszálló légi járatok éghajlatváltozásra gyakorolt hatásainak csökkentése érdekében, a Bizottság – miután konzultációt folytatott az adott harmadik országgal és a 22a. cikk (1) bekezdésében említett bizottság keretében a tagállamokkal – mérlegeli az uniós rendszer és a harmadik országbeli intézkedések optimális összeegyeztetésének lehetőségeit.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv I. mellékletének módosítására vonatkozóan, és ezen jogi aktusokban az érintett harmadik országból érkező járatoknak az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységekből való kizárására, illetve az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek egyéb olyan módosítására – a hatály kivételével –, amelyet egy, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikke alapján megkötött megállapodás ír elő. ◀

A Bizottság javasolhatja ezen irányelv bármilyen más módosítást az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság szükség esetén a Szerződés 300. cikkének (1) bekezdésével összhangban tárgyalások megkezdését ajánlhatja a Tanácsnak az érintett harmadik országgal való megállapodás megkötése érdekében.

(2) Az ►**M9** Unió ◀ és tagállamai továbbra is törekszenek a légi közlekedésből származó üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentését célzó globális intézkedésekre vonatkozó megállapodás elérésére. A Bizottság bármely ilyen megállapodás fényében mérlegeli, hogy a légi jármű-üzemeltetők vonatkozásában szükséges-e ezt az irányelvet módosítani.

▼ **B***26. cikk*

A 96/61/EK irányelv módosítása

A 96/61/EK irányelv 9. cikkének (3) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Ha egy adott létesítményből származó üvegházhatású gáz kibocsátása a létesítmény által végzett tevékenységgel kapcsolatban szerepel az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli

▼B

kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv (*) módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. mellékletében, az engedély nem tartalmaz kibocsátási határértéket az adott gáz közvetlen kibocsátásaira, kivéve, ha ez a jelentős helyi szennyezés elkerüléséhez szükséges.

A 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek esetén a tagállamok dönthetnek úgy is, hogy a tüzelőberendezésekre vagy a telephelyen található egyéb szén-dioxidot kibocsátó egységekre nem határoznak meg energiahatékonysággal kapcsolatos követelményeket.

Amennyiben szükséges, az illetékes hatóság megfelelően módosítja az engedélyt.

Az előző három albekezdést a 2003/87/EK irányelv 27. cikkével összhangban nem kell alkalmazni az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek Közösségen belüli kereskedelmi rendszeréből átmenetileg kizárt létesítményekre.

(*) HL L 275., 2003.10.25., 32. o.”

▼M4*27. cikk*

Kisebbségi létesítmények kivétele az ►M9 EU ETS-ből ◄ egyenértékű intézkedések mellett

(1) A tagállamok – az üzemeltetővel történt konzultációt követően – kivehetik az ►M9 EU ETS-ből ◄ azon létesítményeket, amelyeknek az illetékes hatóság részére bejelentett kibocsátása 25 000 tonna szén-dioxid-egyenértéknél alacsonyabb, és amelyek névleges bemenő hőteljesítménye – amennyiben égetési tevékenységet végeznek – a biomasszából származó kibocsátás nélkül az a) pont szerinti értesítést megelőző 3 év egyikében sem éri el a 35 MW-ot, valamint amelyek olyan intézkedések hatálya alá tartoznak, amelyek egyenértékű módon fognak hozzájárulni a kibocsátás csökkentéséhez, azzal a feltétellel, hogy az adott tagállam teljesíti a következő feltételeket:

- a) a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelő létesítményjegyzék benyújtása előtt, de legkésőbb a jegyzék benyújtásakor értesíti a Bizottságot minden érintett létesítményről, és megadja a létesítményre alkalmazandó, a hatályos kibocsátáscsökkentéssel megegyező hozzájárulást elérő egyenértékű intézkedéseket;
- b) megerősíti, hogy nyomonkövetési rendelkezések biztosítják annak megállapítását, hogy a létesítmények bármelyike bármely naptári évben – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – 25 000 tonna szén-dioxid-egyenértéknek megfelelő vagy annál több kibocsátást idéz-e elő. A tagállamok egyszerűsített nyomon követéssel, jelentéstétellel és hitelesítéssel kapcsolatos intézkedéseket engedélyezhetnek azon létesítmények esetében, amelyek éves hitelesített átlagkibocsátása 2008 és 2010 között – a 14. cikkel összhangban – évi 5 000 tonna alatt van;
- c) megerősíti, hogy ha bármely naptári évben bármely létesítmény kibocsátása – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – eléri vagy meghaladja a 25 000 tonna szén-dioxid-egyenértéket, valamint ha a létesítményre vonatkozó, azonos nagyságú kibocsátáscsökkentési hozzájárulást elérő intézkedések már nincsenek hatályban, a létesítményt visszaveszi az ►M9 EU ETS-be ◄;
- d) az a), b) és c) pontban előírt információkat észrevételek megtétele céljából nyilvánosságra hozza.

A kórházak szintén mentességet kaphatnak egyenértékű intézkedések vállalása esetén.

▼ **M4**

(2) Ha a Bizottság az észrevételek megtétele céljából történő nyilvánosságra hozatal bejelentésének időpontjától számított három hónapos időszak végétől számítva további hat hónapon belül nem emel kifogást, a kivételt jóváhagyottnak kell tekinteni.

Azt követően, hogy a létesítmény leadta kibocsátási egységeit azon időszakra nézve, amely alatt a létesítmény az ►**M9** EU ETS-ben ◄ részt vett, a létesítményt ki kell venni a rendszerből; a tagállam ettől fogva a létesítménynak a 10a. cikk alapján nem adhat ki további ingyenes kibocsátási egységeket.

(3) Amikor egy létesítményt az (1c) bekezdésnek megfelelően visszavesznek az ►**M9** EU ETS-be ◄, a 10a. cikknek megfelelően kiadott kibocsátási egységeket a visszavétel évétől kezdve biztosítják számára. Az ezen létesítmények számára kiadott kibocsátási egységeket a létesítmény helye szerinti tagállam levonja a 10. cikk (2) bekezdése szerint árverésre kerülő mennyiségből.

▼ **M9**

Minden ilyen létesítmény az EU ETS-ben marad a 11. cikk (1) bekezdésében említett azon időszaknak a hátralevő része során, amely alatt visszavették az EU ETS-be.

▼ **M4**

(4) A 2008 és 2012 közötti időszak alatt az ►**M9** EU ETS-en ◄ kívüli létesítményekre a nyomon követéssel, hitelesítéssel és jelentéssel kapcsolatos egyszerűsített követelmények alkalmazhatók az (1) bekezdés a) pontja szerinti értesítést megelőző három évre vonatkozó kibocsátások megállapítására.

▼ **M9***27a. cikk***A 2 500 tonnányinál kisebb kibocsátású létesítmények kizárásának lehetősége**

(1) A tagállamok kizárhatják az EU ETS-ből azokat a létesítményeket, amelyek az érintett tagállamok illetékes hatóságának 2 500 tonna szén-dioxid egyenértékűnél alacsonyabb kibocsátást jelentettek be, figyelmen kívül hagyva a biomasszából származó kibocsátást az a) pont szerinti értesítést megelőző három évben, feltéve, hogy az érintett tagállam:

- a) értesíti a Bizottságot minden ilyen érintett létesítményről a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelő létesítmények listáját benyújtása előtt, vagy legkésőbb e lista benyújtásakor;
- b) megerősíti, hogy egyszerűsített nyomonkövetési rendelkezések biztosítják annak értékelését, hogy bármely naptári évben az ilyen létesítmény kibocsátása – a biomasszából származó kibocsátást figyelmen kívül hagyva – eléri vagy meghaladja a 2 500 tonna szén-dioxid-egyenértéket;
- c) megerősíti, hogy ha bármely naptári évben bármely létesítmény kibocsátása – a biomasszából származó kibocsátást figyelmen kívül hagyva – eléri vagy meghaladja a 2 500 tonna szén-dioxid egyenértéket, a létesítményt visszaveszi az EU ETS-be;

▼ **M9**

d) nyilvánosságra hozza az a), b) és c) pontban előírt információkat.

(2) Amikor egy létesítményt az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában foglaltaknak megfelelően visszavesznek az EU ETS-be, a visszavétel évétől kezdve biztosítani kell számára a 10a. cikknek megfelelően kiosztott kibocsátási egységeket. Az ilyen létesítmény számára kiosztott kibocsátási egységeket a létesítmény helye szerinti tagállamnak le kell vonnia a 10. cikk (2) bekezdése szerint árverésre bocsátandó mennyiségből.

(3) A tagállamok az (1) és (2) bekezdésben foglalt feltételek mellett azokat a tartalék-, illetve készenléti egységeket is kizárhatják az EU ETS-ből, amelyek az (1) bekezdés a) pontja szerinti értesítést megelőző három év mindegyikében legfeljebb 300 órát működtek.

▼ **M4**

28. cikk

Egy jövőbeli nemzetközi éghajlatváltozási megállapodás
►M9 uniós ◄ jóváhagyása nyomán alkalmazandó kiigazítások

(1) Legkésőbb 3 hónappal azután, hogy az ►M9 Uniós ◄ olyan nemzetközi éghajlatváltozási megállapodást ír alá, amely 2020-ig az üvegházhatású gázok kibocsátásának az 1990. évi szinthez képest 20 %-ot meghaladó mértékű, kötelező csökkentését tűzi ki célul –ahogyan azt a 2007. márciusi Európai Tanács által jóváhagyott, 30 %-os csökkentési kötelezettségvállalás tükrözi –, a Bizottság jelentést készít, amelyben különösen a következő elemeket értékeli:

- a) a nemzetközi tárgyalások keretében kidolgozott intézkedések természete, valamint a más fejlett országok által tett, az ►M9 Uniós ◄ hasonló kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalások, és a gazdaságilag fejlettebb fejlődő országok által tett azon kötelezettségvállalások, hogy saját felelősségüknek és képességeiknek megfelelően ők is hozzájárulnak a megállapodáshoz;
- b) az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatásai, és ebből következően az ►M9 uniós ◄ szinten annak érdekében szükséges intézkedések, hogy a nagyra törőbb, 30 %-os csökkentési célra kiegyensúlyozottan, átláthatóan és igazságosan lehessen áttérni, figyelembe véve a Kiotói Jegyzőkönyv első kötelezettségvállalási időszaka során végzett munkát;
- c) az ►M9 uniós ◄ gyártó iparágainak versenyképessége a szénszívárgás kockázatával összefüggésben;
- d) az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatása az ►M9 Uniós ◄ többi gazdasági ágazatára;
- e) az ►M9 Uniós ◄ mezőgazdasági ágazatra gyakorolt hatás, beleértve a szénszívárgási kockázatot;
- f) megfelelő módok az ►M9 Unión ◄ belüli földhasználatból, földhasználat-változásból és erdészeti tevékenységből származó kibocsátások és eltávolítások figyelembevételére;

▼ **M4**

g) a harmadik országokban folyó erdősítés, újraerdősítés, elkerült erdőirtás és erdőpusztulás, amennyiben létrejön egy nemzetközileg elismert rendszer ennek vonatkozásában;

h) további ►**M9** uniós ◀ politikák és intézkedések szükségessége az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló ►**M9** uniós ◀ és tagállami kötelezettségvállalásokra tekintettel.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentés alapján a Bizottság szükség esetén jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé ezen irányelv módosításáról az (1) bekezdés szerint, azzal hogy az az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás ►**M9** Unió ◀ által történő jóváhagyásakor hatályba lép, valamint tekintettel a megállapodás értelmében megvalósítandó, kibocsátáscsökkentésre irányuló kötelezettségvállalásokra.

Ez a javaslat az átláthatóság, a gazdasági és költséghatékonyság, valamint az erőfeszítések tagállamok közötti megoszlása tekintetében a méltányosság és szolidaritás elvein alapul.

(3) Ez a javaslat szükség esetén lehetővé teszi, hogy az üzemeltetők az ebben az irányelvben foglalt kibocsátási egységeken túl CER-eket, ERU-kat, és olyan harmadik országokban végrehajtott projektekből származó egyéb jóváhagyott egységeket is felhasználjanak, amelyek megerősítették az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodást.

(4) A javaslatnak szükség esetén tartalmaznia kell az (1) bekezdésnek megfelelő kötelező csökkentések átláthatóan, kiegyensúlyozottan és igazságosan történő elérésének elősegítéséhez szükséges egyéb intézkedéseket is és különösen olyan végrehajtási intézkedéseket, amelyek – az adott esetben megfelelően – lehetővé teszik a 11a. cikk (2)–(5) bekezdésében említetteken kívüli egyéb típusú projektekből származó kereknek az ►**M9** EU ETS-ben ◀ részt vevő üzemeltetők általi használatát vagy egyéb, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás alapján létrehozott mechanizmusoknak a szóban forgó üzemeltetők általi igénybe vételét.

(5) A javaslatnak tartalmaznia kell megfelelő átmeneti és felfüggesztő hatályú intézkedéseket az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig.

▼ **M6**

28a. cikk

▼ **M8**

Az ICAO piaci alapú globális intézkedésének végrehajtását megelőzően alkalmazandó eltérések

▼ **M6**

(1) A 12. cikk (2a) bekezdésétől, a 14. cikk (3) bekezdésétől és a 16. cikktől eltérve a tagállamok úgy tekintik, hogy az említett rendelkezésekben megállapított követelmények teljesülnek, és nem hoznak intézkedést a légi jármű-üzemeltetők ellen az alábbiak vonatkozásában:

▼ **M8**

a) az EGT-n kívüli országokban található repülőterekre irányuló, illetve onnan kiinduló, a 2013. január 1. és 2023. december 31. közötti időszakban az egyes naptári években végrehajtott repülésekből származó összes kibocsátás, a 28b. cikkben említett felülvizsgálat függvényében;

▼ M8

b) valamely, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkének értelmében vett legkülső régióban található repülőtér és az EGT valamely más régiójában található repülőtér közötti, a 2013. január 1. és 2023. december 31. közötti időszakban az egyes naptári években végrehajtott repülésekből származó összes kibocsátás, a 28b. cikkben említett felülvizsgálat függvényében.

▼ M6

A 11a., 12. és 14. cikk alkalmazásában az első albekezdésben említett repülésektől eltérő repülésekből származó hitelesített kibocsátásokat a légi jármű-üzemeltető hitelesített kibocsátásának kell tekinteni.

▼ M8

(2) A 3e. és 3f. cikktől eltérve, az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt eltérések hatálya alá tartozó légi jármű-üzemeltetők számára minden évben az átadási kötelezettség e pontokban előírt csökkentésével arányosan csökkentett mennyiségű ingyenes egységet kell kiosztani.

A 3f. cikk (8) bekezdésétől eltérve, a külön tartalékalapból kiosztásra nem kerülő egységeket törölni kell.

2021. január 1-jétől kezdődően a légi jármű-üzemeltetőknek kiosztott egységek száma tekintetében – a 28b. cikkben említett felülvizsgálat függvényében – alkalmazni kell a 9. cikkben említett lineáris csökkenési tényezőt.

A 2017. január 1-jétől 2023. december 31-ig tartó időszakban folytatott tevékenység vonatkozásában a tagállamok 2018. szeptember 1-je előtt közlést teszik az egyes légi jármű-üzemeltetőknek kiosztott légiközlekedési egységek számát.

▼ M6

(3) A 3d. cikktől eltérve a tagállamok csökkentett mennyiségben bocsátanak árverésre légi közlekedési kibocsátási egységeket oly módon, hogy a csökkentés mértéke arányos legyen a kiadott kibocsátási egységek teljes mennyiségét érintő csökkentéssel.

▼ M8

(4) A 3d. cikk (3) bekezdésétől eltérve, az egyes tagállamok által a 2013. január 1-jétől 2023. december 31-ig tartó időszak vonatkozásában árverés útján értékesítendő egységek mennyiségét csökkenteni kell oly módon, hogy ez a mennyiség megfeleljen az adott tagállamban légi közlekedés céljára kiosztott, olyan repülések által lefedett egységeknek, amelyekre nem terjednek ki az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti eltérések.

▼ M6

(5) A 3 g. cikktől eltérve, a légi jármű-üzemeltetők nem kötelesek az olyan repülésekkel kapcsolatos kibocsátások nyomon követésére és jelentésére irányuló intézkedéseket tartalmazó figyelemmel kíséresi terveket benyújtani, amelyekre kiterjednek az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti eltérések.

▼M8

(6) A 3 g., a 12., a 15. és a 18a. cikktől eltérve, ha egy légi jármű-üzemeltető összes éves kibocsátása kevesebb, mint 25 000 tonna CO₂, illetve ha egy légi jármű-üzemeltetőnek az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett repülésektől eltérő repülésekből származó összes éves kibocsátása kevesebb, mint 3 000 tonna CO₂, akkor ezt a kibocsátást hitelesítettnek kell tekinteni, amennyiben meghatározása a kis kibocsátók számára rendelkezésre álló – az (EU) 606/2010 bizottsági rendelet ⁽¹⁾ által jóváhagyott, az Eurocontrol által annak ETS-támogató rendszeréből származó adatokkal feltöltött – eszközzel történt. A tagállamok a nem kereskedelmi légi jármű-üzemeltetők esetében egyszerűsített eljárásokat alkalmazhatnak, amennyiben ezen eljárások legalább a kis kibocsátók eszközével megegyező mértékű pontosságot biztosítanak.

(7) Azon országokra, amelyekkel a 25. vagy 25a. cikk szerinti megállapodás jött létre, e cikk (1) bekezdése csak az említett megállapodás feltételeivel összhangban alkalmazandó.

28b. cikk

A Bizottság által az ICAO piaci alapú globális intézkedésének végrehajtására vonatkozóan végzett jelentéstétel és felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2019. január 1-je előtt, azt követően pedig rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az ICAO-n belül folytatott, a 2021-től kezdődően a kibocsátásokra alkalmazandó piaci alapú globális intézkedés végrehajtását célzó tárgyalások előrehaladásáról, különösen a következőkkel kapcsolatban: i. a vonatkozó ICAO-eszközök, így többek között a szabványok és az ajánlott gyakorlatok; ii. az ICAO-tanács által a piaci alapú globális intézkedésre vonatkozóan jóváhagyott ajánlások; iii. a globális kibocsátási egység-forgalmi jegyzék létrehozása; iv. a harmadik országok által hozott, a 2021-től kezdődően a kibocsátásokra alkalmazandó piaci alapú globális intézkedés végrehajtását célzó nemzeti intézkedések; v. a harmadik országok által megfogalmazott fenntartások következményei; valamint vi. az egyéb releváns nemzetközi fejlemények és alkalmazandó eszközök.

A Bizottság az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményének globális értékelésével összhangban jelentést tesz a légiközlekedési ágazat azon hosszú távú, nem kötelező erejű célkitűzésének elérésére irányuló erőfeszítésekről, hogy a légi közlekedésből származó szén-dioxid-kibocsátás 2050-ig a 2005-ös szint felére csökkenjen.

(2) A vonatkozó eszközök ICAO általi elfogadásától számított tizenkét hónapon belül, és még azelőtt, hogy a piaci alapú globális intézkedés életbe lépne, a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megfontolja, hogy ezen irányelv felülvizsgálatának keretében hogyan lehet az említett eszközöket az uniós jogban végrehajtani. A Bizottság e jelentésben adott esetben megfontolás tárgyává teszi az EGT-n belüli repülésekre vonatkozó szabályokat is. A Bizottság megvizsgálja továbbá a piaci alapú globális

⁽¹⁾ A Bizottság 606/2010/EU rendelete (2010. július 9.) az alacsony kibocsátással jellemezhető egyes légi jármű-üzemeltetők tüzelőanyag-fogyasztásának megállapítására az Eurocontrol (Európai Szervezet a Légi Közlekedés Biztonságáért) által kifejlesztett egyszerűsített eszköz jóváhagyásáról (HL L 175., 2010.7.10., 25. o.).

▼ M8

intézkedés célját és általános környezeti integritását, ideértve a Párizsi Megállapodásban foglalt célokhoz viszonyított általános célkitűzését, a részvétel szintjét, a végrehajthatóságot, az átláthatóságot, az előírások megsértése esetén alkalmazandó szankciókat, a nyilvánosság részvételének folyamatait, a kibocsátások ellentételezésére használt egységek minőségét, a kibocsátások nyomon követését, bejelentését és hitelesítését, a forgalmi jegyzékeket, az elszámoltathatóságot, valamint a bioüzemanyagok használatára vonatkozó szabályokat. Ezen túlmenően a jelentésben azt is megfontolás tárgyává kell tenni, hogy felül kell-e vizsgálni a 28c. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott rendelkezéseket.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jelentéshez a Bizottságnak adott esetben az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló, a 28a. cikkben foglalt eltérések módosítására, törlésére, meghosszabbítására, illetve felváltására irányuló olyan javaslatot kell mellékelnie, amely – az uniós klímapolitikai fellépések teljeskörű környezeti integritásának és hatékonyságának megőrzését célozva – összhangban van az uniós gazdaság egészére vonatkozó, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló, 2030-ig szóló vállalással.

▼ M9*28c. cikk***A piaci alapú globális intézkedéssel kapcsolatos nyomon követésre, jelentésre és hitelesítésre vonatkozó rendelkezések**

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kiegészítse ezt az irányelvet arra vonatkozóan, hogy az ICAO globális piaci alapú intézkedésének végrehajtása céljából az intézkedés hatálya alá tartozó minden útvonalon biztosítani lehessen a kibocsátások megfelelő nyomon követését, jelentését és hitelesítését. Ezeknek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a vonatkozó, az ICAO-n belül elfogadott eszközökön kell alapulniuk, meg kell akadályozniuk a verseny torzulását, továbbá összhangban kell lenniük a 14. cikk (1) bekezdésében említett aktusokban foglalt elvekkel, és biztosítaniuk kell, hogy a benyújtott kibocsátási jelentéseket a 15. cikkben meghatározott hitelesítési elvekkel és kritériumokkal összhangban ellenőrizték.

▼ M4*29. cikk***A karbonpiac jobb működésének biztosítása érdekében készült jelentés**

Ha a 10. cikk (5) bekezdésében említett karbonpiacról szóló rendszeres jelentések alapján a Bizottság arra vonatkozó bizonyítékkal rendelkezik, hogy a karbonpiac nem a megfelelő módon működik, akkor jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára. A jelentés adott esetben kiegészülhet a karbonpiac átláthatóságának növelését célzó, valamint működésének javítását elősegítő intézkedésekre irányuló javaslatokkal.

*29a. cikk***Intézkedések túlzott mértékű áringadozás esetén**

(1) Ha a kibocsátási egységek ára hat egymást követő hónapnál hosszabb ideig az előző két évi európai karbonpiaci átlagár háromszorosánál magasabb értékű, az Európai Bizottság azonnal összehívja a 280/2004/EK határozat 9. cikkével létrehozott bizottságot.

▼ **M4**

(2) Ha az (1) bekezdésben említett árak alakulása nem felel meg a változó piaci tényezőknek, az áralakulás mértékét figyelembe véve az alábbi intézkedések egyike alkalmazható:

- a) olyan intézkedés, mely lehetővé teszi a tagállamoknak az árverés útján értékesítendő mennyiség egy része elárverezésének előre hozását;
- b) olyan intézkedés, mely lehetővé teszi a tagállamoknak az új belépők részére fenntartott tartalék még meglévő kibocsátási egységei legfeljebb 25 %-ának árverés útján történő értékesítését.

Ezen intézkedéseket a 23. cikk (4) bekezdésében említett irányítóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Minden intézkedésnek a lehető legnagyobb figyelmet kell fordítania a 29. cikknek megfelelően a Bizottság által az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtott jelentésekre, valamint a tagállamok által nyújtott bármilyen más vonatkozó információra.

(4) E rendelkezések alkalmazására vonatkozó módszereket a 10. cikk (4) bekezdésében említett ► **M9** aktus ◀ tartalmazza.

▼ **M9***30. cikk*

Felülvizsgálat a Párizsi Megállapodás végrehajtásának és a többi fontos gazdaság szén-dioxid-piaca alakulásának fényében

(1) Ezt az irányelvet a nemzetközi fejlemények és a Párizsi Megállapodásban meghatározott hosszú távú célkitűzések elérése érdekében tett erőfeszítések fényében felül kell vizsgálni.

(2) A más meghatározó gazdaságokban végrehajtott éghajlat-politikai intézkedések fényében felül kell vizsgálni az olyan energiaigényes iparágak támogatása érdekében hozott intézkedéseket is, amelyek a 10a. és 10b. cikkben említett kibocsátáshelyezés szempontjából kitettek lehetnek. Ezzel összefüggésben a Bizottság megfontolja azt is, hogy szükséges-e a közvetett költségek kompenzációjára vonatkozó intézkedések további harmonizációja.

(3) A Bizottság a Párizsi Megállapodás alapján elvégzett minden egyes globális értékelés alkalmával jelentést készít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, különös tekintettel arra, hogy szükség van-e további – többek között a 9. cikkben említett lineáris tényezővel kapcsolatban – uniós szakpolitikákra és intézkedésekre az üvegházhatású gázoknak az Unió és tagállamai által vállalt csökkentése érdekében. A Bizottság, adott esetben, az irányelv módosításáról szóló javaslatokat terjeszthet az Európai Parlament és a Tanács elé.

(4) A Bizottság 2020. január 1-je előtt naprakész elemzést készít a légi közlekedés nem szén-dioxiddal kapcsolatos hatásairól, amelyhez adott esetben jogalkotási javaslatot csatol arról, hogy e hatásokat miként lehet a legmegfelelőbben kezelni.

▼ **M2**

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK▼ **B***31. cikk***Végrehajtás**

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2003. december 31-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot. A Bizottság értesíti a többi tagállamot ezekről a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el. A Bizottság tájékoztatja erről a többi tagállamot.

*32. cikk***Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

*33. cikk***Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼M4

I MELLÉKLET

TEVÉKENYSÉGI KATEGÓRIÁK, AMELYEKRE JELEN IRÁNYELV VONATKOZIK

1. A kutatásra, fejlesztésre és új termékek és folyamatok tesztelésére használt létesítmények vagy létesítményrészek, valamint a kizárólag biomasszát használó tüzelőberendezések nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.
2. Az alábbi küszöbértékek általában a gyártókapacításra vagy a teljesítményre vonatkoznak. Ha ugyanazon létesítményen belül több, azonos kategóriába tartozó tevékenység folyik, az ilyen tevékenységek teljesítménye összeadandó.
3. Ha egy létesítmény teljes névleges bemenő hőteljesítményét az ►M9 EU ETS-be ◄ történő beillesztésének meghatározása céljából számítják ki, akkor a létesítményen belül a részét képező valamennyi üzemanyag-égetést folytató technikai egység névleges bemenő hőteljesítménye összeadandó. Ezen egységek lehetnek valamennyi típusú kazánok, égetőművek, turbinák, fűtőberendezések, kohók, égetők, kalcináló- és égetőkemencék, szárítók és motorok, üzemanyagcellák, vegyi tüzelőberendezések, fáklyázók, hő- vagy katalitikus utánégetők. A kizárólag biomasszát használó 3 MW alatti névleges bemenő hőteljesítményű egységeket e számítás céljából nem kell figyelembe venni. A „kizárólag biomasszát használó egységekbe” azon egységek is beleértendők, amelyek csak indításukhoz és leállításukhoz használnak fosszilis tüzelőanyagot.
4. Ha az egység olyan tevékenységet szolgál, amelynek küszöbértéke nincs teljes névleges bemenő hőteljesítményként kifejezve, akkor az ilyen tevékenység küszöbértéke az ►M9 EU ETS-be ◄ történő beillesztéssel kapcsolatos döntéskor elsőbbséget élvez.
5. Ha e mellékletben szereplő bármely tevékenység teljesítményére vonatkozó küszöbértéket túllónak ítélnék egy létesítmény vonatkozásában, a veszélyes és a települési hulladék égetését végző egységeken kívül valamennyi üzemanyag-égetést folytató egységet szerepeltetni kell az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyben.
6. 2012. január 1-től az összes járatra vonatkozik, amely egy olyan tagállam területén lévő repülőtérrel száll fel vagy oda érkezik, amelyre a Szerződés érvényes.

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
Tüzelőanyag-berendezések 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítménnyel (kivéve a veszélyeshulladék-égető és települési-hulladék-égető létesítményeket)	Szén-dioxid
Ásványolaj-feldolgozók	Szén-dioxid
Kokszolókemencék	Szén-dioxid
Fémérc (beleértve a szulfidércet) pörkölő és szinterelő létesítmények	Szén-dioxid
Vas vagy acél előállítására szolgáló létesítmények (elsődleges vagy másodlagos olvasztás), beleértve a folyamatos öntést is, 2,5 tonna/óra kapacitás felett	Szén-dioxid
Vasfémek (beleértve a vasötvözeteket is) előállítása vagy feldolgozása, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezéseket működtetnek. A feldolgozás magában foglalja többek között a henger-műveket, a fűtőberendezéseket, a temperált kohókat, kovácműhelyeket, öntödéket, bevontolást és a lemaratást is	Szén-dioxid

▼ **M4**

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
Elsődleges alumínium előállítása	Szén-dioxid és perfluor-szénhidrogének
Másodlagos alumínium előállítása, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőegységeket működtetnek	Szén-dioxid
Nemvasfémek előállítása vagy feldolgozása, beleértve az ötvözetek előállítását, a finomítást, az öntést stb., amennyiben (a redukálóanyagokként alkalmazott tüzelőanyagokat is beleszámítva) 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőegységeket működtetnek	Szén-dioxid
Cementklinker napi 500 tonnát meghaladó gyártókapacitással rendelkező forgókemencében történő előállítása vagy napi 50 tonnát meghaladó gyártókapacitással rendelkező más típusú kemencében történő kalcinálása	Szén-dioxid
Mész előállítása vagy dolomit és magnezit napi 50 tonnát meghaladó gyártókapacitással rendelkező forgókemencében vagy más típusú kemencében történő kalcinálása	Szén-dioxid
Üveggyártás, beleértve üvegyapot gyártását napi 20 tonnát meghaladó olvasztókapacitással	Szén-dioxid
Kerámiatermékek, különösen tetőcserép, téglák, tűzálló téglák, csempe, köedények, porcelán égetéssel előállítása 75 tonna/nap gyártási kapacitás felett	Szén-dioxid
Ásványi gyapot szigetelőanyag előállítása, közet, üveg vagy salak felhasználásával, napi 20 tonnát meghaladó olvasztási kapacitással	Szén-dioxid
Gipszszárítás vagy -kalcinálás, illetve gipszkarton és más gipsztermékek előállítása, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezéseket működtetnek	Szén-dioxid
Faanyagból származó pép vagy egyéb szálak anyagok gyártására	Szén-dioxid
Papír vagy karton gyártására 20 tonna/nap termelési kapacitáson felül	Szén-dioxid
Korom szerves anyagok – mint például olaj, kátrány, krakkoló, desztillációs maradékok – karbonizálásával járó előállítása, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőegységeket működtetnek	Szén-dioxid
Salétromsav előállítása	Szén-dioxid és dinitrogén-oxid
Adipsav előállítása	Szén-dioxid és dinitrogén-oxid

▼ M4

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
Glioxál és glioxilsav előállítása	Szén-dioxid és dinitrogén-oxid
Ammónia előállítása	Szén-dioxid
Ömlesztett szerves vegyszerek előállítása krakolással, reformálással, részleges vagy teljes oxidálással vagy hasonló eljárással, 100 tonna/napot meghaladó gyártókapacitással	Szén-dioxid
Hidrogén (H ₂) és szintetikus gáz előállítása reformálással vagy részleges oxidálással 25 tonna/napot meghaladó gyártókapacitással	Szén-dioxid
Nátrium-karbonát (Na ₂ CO ₃) és nátrium-hidrogén-karbonát (NaHCO ₃) előállítása	Szén-dioxid
Üvegházhatású gázoknak szállítás és a 2009/31/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolás céljából való elkülönítésére használt létesítmények, amelyekre a jelen irányelv kiterjed	Szén-dioxid
Üvegházhatású gázoknak a 2009/31/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolás céljából való csővezetékek révén történő szállítás	Szén-dioxid
Üvegházhatású gázoknak a 2009/31/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolása	Szén-dioxid
Légi közlekedés	Szén-dioxid
A Szerződés hatálya alá tartozó tagállam területén található repülőtérrel induló vagy oda érkező légi járatok.	
E tevékenység nem vonatkozik az alábbiakra:	
a) nem tagállam országok uralkodóinak és azok közvetlen családjának, állam- és kormányfőinek, valamint minisztereinek hivatalos út alkalmával történő szállítás során megvalósult repülések, amelyeknél ezt a megfelelő státusindikátornak a repülési terven történő feltüntetésével indokolni kell;	
b) katonai légi járművek által végzett katonai célú repülések, valamint a vámhatóságok és rendőri szervek által végrehajtott repülések;	
c) kereséssel és mentéssel kapcsolatos repülések, tűzoltási repülések, az illetékes hatóság által engedélyezett humanitárius és sürgősségi egészségügyi célú repülések;	
d) a kizárólag a Chicagói Egyezmény 2. mellékletében meghatározott látvarepülési szabályok szerint végzett repülések;	
e) az olyan repülőtéren végződő repülések, amelyről a légi jármű felszállt, amennyiben közbenső leszállásra nem kerül sor;	

▼ **M4**

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
f) kizárólag a szakszolgálati engedély megszerzése vagy a repülőszemélyzet esetében a fokozat megszerzése érdekében végzett gyakorlórepülések, abban az esetben, ha ezt a repülési tervben szereplő megfelelő megjegyzés alátámasztja, feltéve hogy a repülés célja nem utas- és/vagy teherszállítás, illetve a légi jármű kiindulási helyre juttatása vagy további személyszállítási cél; g) a kizárólag tudományos kutatás, vagy akár a levegőben, akár a szárazföldön lévő légi járművek vagy berendezések ellenőrzése, tesztelése vagy hitelesítése céljából végzett repülések; h) az 5 700 kg-nál kisebb maximális felszállótömegre hitelesített légi járművel végzett repülés; i) a 2408/92/EGK rendelet értelmében előírt közszolgáltatási kötelezettségek keretében végrehajtott repülések a Szerződés 299. cikke (2) bekezdésében meghatározott legkülső régiók útjain vagy olyan utakon, amelyeken a felajánlott kapacitás nem haladja meg az évi 30 000 ülőhelyet; j) repülőutak, amelyek – e pont kivételével – e tevékenység körébe tartoznának, és amelyeket olyan kereskedelmi légiközlekedési üzemeltető hajt végre, amely — három egymást követő négy hónapban időszakonként 243-nál kevesebb repülőutat teljesít, vagy — repülőútjainak éves összkibocsátása kevesebb mint évi 10 000 tonna. ► M11 Az 1) és m) pontban említett járatok, valamint a tagállamok uralkodói és közvetlen családjuk, a tagállamok állam- és kormányfői, valamint miniszterei hivatalos út alkalmával történő szállítása e pont alól nem képezhet kivételt; ◀ ► M11 k) 2013. január 1-jétől 2030. december 31-ig azok a repülések, amelyek e ponttól eltekintve a szóban forgó tevékenység körébe tartoznának, és amelyeket kevesebb, mint évi 1 000 tonna összkibocsátással járó repüléseket végző nem kereskedelmi légi jármű-üzemeltető hajt végre (az 1) és m) pontban említett járatok kibocsátásait is beleértve); ◀ ► M10 l) a Svájcban található repülőterekről induló és az EGT területén található repülőterekre érkező járatok; ◀ ► M11 m) az Egyesült Királyságban található repülőterekről induló és az EGT területén található repülőterekre érkező járatok. ◀	

*II. MELLÉKLET***A 3. ÉS 30. CIKKBEN EMLÍTETT ÜVEGHÁZHATÁSÚ GÁZOK**

Szén-dioxid (CO₂)

Metán (CH₄)

Dinitrogén-oxid (N₂O)

Fluorozott szénhidrogének (HFC)

Perfluorokarbonok (PFC)

Kén-hexafluorid (SF₆)

▼ **M4***Ila. MELLÉKLET*

A kibocsátási egységek százalékos arányának növekedését a tagállamok a 10. cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében árverés útján értékesítik az ►**M9** Unión ◄ belüli szolidaritás és növekedés célját szolgálva, valamint a kibocsátások csökkentése és az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás érdekében

Tagállami részesedés

▼ **M9**

▼ **M4**

Bulgária	53 %
Csehország	31 %
Észtország	42 %
Görögország	17 %
Spanyolország	13 %

▼ **A1**

Horvátország	26 %
--------------	------

▼ **M9**

▼ **M4**

Ciprus	20 %
Lettország	56 %
Litvánia	46 %

▼ **M9**

▼ **M4**

Magyarország	28 %
Málta	23 %
Lengyelország	39 %
Portugália	16 %
Románia	53 %
Szlovénia	20 %
Szlovákia	41 %

▼ **M9**

▼ **M9***Ilb. MELLÉKLET***A MODERNIZÁCIÓS ALAP FORRÁSAINAK FELOSZTÁSA 2030.
DECEMBER 31-IG**

Részesedés a modernizációs alapból

Bulgária	5,84 %
Cseh Köztársaság	15,59 %
Észtország	2,78 %
Horvátország	3,14 %
Lettország	1,44 %
Litvánia	2,57 %
Magyarország	7,12 %
Lengyelország	43,41 %
Románia	11,98 %
Szlovákia	6,13 %

▼ **M4**

▼B*IV. MELLÉKLET***A 14. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT NYOMON KÖVETÉSI ÉS JELENTÉSI ALAPELVEK****▼M2****A. RÉSZ – A helyhez kötött létesítményekből származó kibocsátások figyelemmel kísérése és jelentése****▼B****A szén-dioxid-kibocsátások nyomon követése**

A kibocsátásokat számítás vagy mérés útján kell nyomon követni.

Számítás

A kibocsátások számítását a következő képlet alkalmazásával kell végezni:

$$\text{tevékenységre vonatkozó adat} \times \text{kibocsátási tényező} \times \text{oxidációs tényező}$$

A tevékenységre vonatkozó adatok (felhasznált tüzelőanyag, termelt mennyiség stb.) nyomon követését a beszerzési adatok vagy mérés alapján kell végezni.

Elfogadott kibocsátási tényezőket kell alkalmazni. A tevékenység-specifikus kibocsátási tényezők valamennyi tüzelőanyagra elfogadhatók. Az alapértelmezett tényezők a kereskedelmi forgalomban nem kapható tüzelőanyagokon (hulladék tüzelőanyagok, mint például gumiabroncsok és ipari folyamatokból származó gázok) kívül minden tüzelőanyagra alkalmazhatók. Szén esetén a szénréteg-specifikus alapértelmezett tényezőket, földgáz esetén pedig az EU-specifikus és a termelőország-specifikus alapértelmezett tényezőket alaposabban ki kell dolgozni. Az olajfinomítói végtermékek esetében elfogadhatók az IPCC hibaértékek. A biomassza kibocsátási tényezője nulla.

Amennyiben a kibocsátási tényező nem veszi figyelembe, hogy a szén egy része nem oxidálódik, kiegészítő oxidációs tényezőt is alkalmazni kell. Amennyiben az oxidációt már figyelembe vevő tevékenység-specifikus kibocsátási tényezőket kiszámítottak, nem szükséges oxidációs tényezőt alkalmazni.

A 96/61/EK irányelvnek megfelelően kidolgozott alapértelmezett oxidációs tényezőket kell alkalmazni, kivéve, ha az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy a tevékenység-specifikus tényezők pontosabbak.

Minden tevékenységre, létesítményre és tüzelőanyagra külön számítást kell végezni.

Mérés

A kibocsátások mérésekor egységesített vagy elfogadott módszereket kell alkalmazni, és a méréseket alátámasztó kibocsátási számításokkal kell hitelesíteni.

Egyéb üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követése**▼M9**

A Bizottság által az összes érintett fél együttműködésével kidolgozott, a 14. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott egységesített vagy elismert módszereket kell alkalmazni.

▼B**A kibocsátások jelentése**

Minden üzemeltetőnek az alábbi információkat kell a létesítményről szóló jelentésbe belefoglalnia:

A. A létesítményre vonatkozó adatok, többek között:

- A létesítmény neve,
- Annak címe, beleértve az irányítószámot és az ország nevét,
- A létesítmény által folytatott, az I. mellékletben felsorolt tevékenységek típusa és száma,

▼B

- Egy kapcsolattartó személy címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail elérhetőségei, és
 - A létesítmény tulajdonosának és esetleges anyavállalatának neve.
- B. A telephelyen folytatott, az I. melléklethez tartozó valamennyi olyan tevékenységre vonatkozóan, amelyek kibocsátását számítással állapítják meg:
- A tevékenységi adatokat,
 - A kibocsátási tényezőket,
 - Az oxidációs tényezőket,
 - A teljes kibocsátást, és
 - A bizonytalansági tényezőket.
- C. A telephelyen folytatott, az I. melléklethez tartozó valamennyi olyan tevékenységre vonatkozóan, amelyek kibocsátását méréssel állapítják meg:
- A teljes kibocsátás mennyiségét,
 - A mérési módszerek megbízhatóságára vonatkozó információt, és
 - A bizonytalansági tényezőket.
- D. A tüzelésből származó kibocsátásokra vonatkozóan a jelentésnek az oxidációs tényezőt is tartalmaznia kell, kivéve, ha az oxidációt már a tevékenység-specifikus kibocsátási tényező kidolgozásakor is figyelembe vették.

A vállalkozások jelentési terheinek a lehető legkisebbre csökkentése érdekében a tagállamok intézkednek e jelentési követelményeknek a már létező jelentési követelményekkel történő összehangolásáról.

▼M2

B. RÉSZ – A légiközlekedési tevékenységekből származó kibocsátások figyelemmel kísérése és jelentése

A szén-dioxid-kibocsátások figyelemmel kísérése

A kibocsátások figyelemmel kísérése számítás útján történik. A kibocsátások számítását a következő képlet alkalmazásával kell végezni:

Üzemanyag-fogyasztás × kibocsátási tényező

Az üzemanyag-fogyasztásba beleértendő a kisegítő hajtómű által fogyasztott üzemanyag is. Amennyiben lehetséges, minden egyes repülésre ki kell számítani a tényleges üzemanyag-fogyasztást, a következő képlet segítségével:

A légi jármű üzemanyagtartályaiban található üzemanyag-mennyiség a repülés előtti üzemanyag-feltöltés befejezésekor – a légi jármű üzemanyagtartályaiban található üzemanyag-mennyiség a következő repülés előtti üzemanyag-feltöltés befejezésekor + az említett következő repülés előtti üzemanyag-feltöltés.

Amennyiben a tényleges üzemanyag-fogyasztásra vonatkozóan nem állnak rendelkezésre adatok, az üzemanyag-fogyasztásra vonatkozó adatoknak a legjobb rendelkezésre álló információk alapján történő becslésre szabványosított lépcsőzetes módszert kell alkalmazni.

Hacsak az elfogadott elemzési módszereket használó független akkreditált laboratóriumok által azonosított, tevékenység-specifikus kibocsátási tényezők nem pontosabbak, a nyilvántartásra vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásokból vagy azok későbbi frissítéseiből származó, alapértelmezett IPCC kibocsátási tényezőket kell használni. A biomassza kibocsátási tényezője nulla.

Minden repülésre és üzemanyagra külön számítást kell végezni.

▼ **M2****A kibocsátások jelentése**

Minden légi jármű-üzemeltetőnek az alábbi információkat kell a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentésébe belefoglalnia:

A. A légi jármű-üzemeltetőre vonatkozó adatok, többek között:

- a légi jármű-üzemeltető neve,
- az igazgatásáért felelős tagállam,
- címe, beleértve az irányítószámot és országot, és ha ezzel nem azonos, az igazgatásért felelős tagállambeli címe,
- az általa mint légi jármű-üzemeltető által a jelentéstételi időszakban az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek végzésére használt légi járművek regisztrációs száma és típusa,
- az általa mint légi jármű-üzemeltető által végzett, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységekre vonatkozó működési, illetve üzem-bentartási engedély száma és az azt kibocsátó hatóság,
- a kapcsolattartó személy címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail elérhetőségei, és
- a légi jármű tulajdonosának neve.

B. A kibocsátás kiszámítása által érintett valamennyi üzemanyagtípusra vonatkozóan:

- üzemanyag-fogyasztás,
- kibocsátási tényező,
- az általa mint légi jármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek keretében a jelentés által érintett időszakban végzett összes repülésből származó teljes aggregát kibocsátás,
- aggregát kibocsátás a következőkből:
 - az általa mint légi jármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek keretében a jelentéstételi időszakban végzett valamennyi repülés, amelyek indulási helye egy tagállam területén található repülőtér, érkezési helye pedig ugyanazon tagállam területén található repülőtér,
 - az általa mint légi jármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek keretében a jelentéstételi időszakban végzett egyéb repülések,
 - az általa mint légi jármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek keretében a jelentéstételi időszakban végzett repülésekből származó aggregát kibocsátás, és amely repülések:
 - indulási helyei az egyes tagállamok, és
 - érkezési helyei az egyes tagállamok, indulási helye pedig harmadik ország,
- bizonytalansági tényezők.

A tonnakilométer-adatok figyelemmel kísérése a 3e. és a 3f. cikk alkalmazásában

A légiközlekedési kibocsátási egységeknek a 3e. cikk (1) bekezdésével vagy a 3f. cikk (2) bekezdésével összhangban történő kiosztására vonatkozóan benyújtott kérelmek céljából a légiközlekedési tevékenységek mennyiségét tonnakilométerben számítják a következő képlet felhasználásával:

tonnakilométer = távolság × hasznos teher

ahol:

a „távolság” az indulási repülőtér, illetve az érkezési repülőtér között, a földrajzi főkörön mért, további 95 km rögzített tényezővel növelt távolság; és

▼ M2

a „hasznos teher” a szállított teher, postai küldemények és utasok össztömege.

A hasznos teher kiszámítása céljából:

- az utasok száma a fedélzeten lévő személyek száma a személyzet tagjainak kivételével,
- a légi jármű-üzemeltető dönthet arról, hogy vagy az érintett járatra vonatkozó tömeg- és súlypontszámítási dokumentációban található, az utasokat és a feladott csomagokat érintő tényleges vagy szabvány tömeget alkalmazza, vagy pedig a 100 kg alapértelmezett értéket minden egyes utasra és feladott csomagjára vonatkozóan.

A tonnakilométer-adatok jelentése a 3e. és a 3f. cikk alkalmazásában

Minden légi jármű-üzemeltetőnek az alábbi információkat kell belefoglalnia a 3e. cikk (1) bekezdése vagy a 3f. cikk (2) bekezdése szerinti jelentésébe:

A. A légi jármű-üzemeltetőre vonatkozó adatok, többek között:

- a légi jármű-üzemeltető neve,
- az igazgatásáért felelős tagállam,
- címe, beleértve az irányítószámot és országot, és ha ezzel nem azonos, az igazgatásért felelős tagállambeli címe,
- az általa, mint légi jármű-üzemeltető által a jelentéstételi időszakban az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységek végzésére használt légi járművek nyilvántartási száma és típusa,
- az általa, mint légi jármű-üzemeltető által végzett, az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységekre vonatkozó működési, illetve üzem-bentartási engedély száma és az azt kibocsátó hatóság,
- a kapcsolattartó személy címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail elérhetőségei, és
- a légi jármű tulajdonosának neve.

B. Tonnakilométer-adatok:

- repülések száma repülőtér-páronként,
- utaskilométerek száma repülőtér-páronként,
- tonnakilométerek száma repülőtér-páronként,
- az utas- és feladottcsomag-tömeg számításának választott módja,
- az általa, mint légi jármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységek keretében a jelentéstétel évében végzett összes repülésre vonatkozó összes tonnakilométer.

▼B*V. MELLÉKLET***A 15. CIKKBEN EMLÍTETT HITELESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEK****▼M2****A. RÉSZ – A helyhez kötött létesítményekből származó kibocsátások hitelesítése****▼B****Általános alapelvek**

1. Az I. mellékletben felsorolt minden tevékenységből származó kibocsátást hitelesíteni kell.
2. A hitelesítési folyamatnak része a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelő jelentés és az előző év folyamán végzett nyomon követés mérlegelése. Foglalkozik a nyomon követési rendszerek, a jelentett adatok és a kibocsátásokra vonatkozó információk megbízhatóságával, hitelességével és pontosságával, különös tekintettel:
 - a) a jelentett tevékenységi adatokra és az azzal kapcsolatos mérésekre és számításokra;
 - b) a kibocsátási tényezők kiválasztására és alkalmazására;
 - c) a teljes kibocsátás meghatározásához felhasznált számításokra; és
 - d) mérések alkalmazása esetén a mérési módszerek kiválasztásának és alkalmazásának megfelelőségére.
3. A jelentett kibocsátásokat csak akkor lehet hitelesíteni, ha megbízható és hiteles adatok és információk a kibocsátások nagyfokú bizonyossággal történő meghatározását teszik lehetővé. A nagyfokú bizonyosság eléréséhez az üzemeltetőnek bizonyítania kell, hogy
 - a) a jelentett adatok nem tartalmazzak ellentmondásokat;
 - b) az adatgyűjtés az alkalmazandó tudományos szabványoknak megfelelően történt; és
 - c) a létesítmény vonatkozó nyilvántartásai hiánytalanok és ellentmondásmentesek.
4. A hitelesítőnek a hitelesítés tárgykörébe tartozó összes telephelyre szabad bejárást és minden információhoz hozzáférést kell biztosítani.
5. A hitelesítőnek figyelembe kell vennie, hogy a létesítményt bejegyezték-e az **►M9** uniós **◄** környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerbe (EMAS).

Módszertan**Stratégiai elemzés**

6. A hitelesítés a létesítményben folytatott tevékenységek stratégiai elemzésén alapszik. Ehhez a hitelesítőnek áttekintéssel kell rendelkeznie az összes tevékenységgel és azoknak a kibocsátásokra gyakorolt hatásával kapcsolatban.

Folyamat elemzés

7. A benyújtott információk igazolását indokolt esetben a létesítmény telephelyén kell elvégezni. A hitelesítő a jelentett adatok és információk megbízhatóságának meghatározására szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket végez.

Kockázatelemzés

8. A hitelesítő a létesítmény minden kibocsátási forrását értékeli a kibocsátáshoz hozzájáruló egyes források adatainak megbízhatósága szempontjából.

▼B

9. A hitelesítő ezen elemzés alapján tételesen meghatározza a magas hibakockázatú forrásokat, valamint a nyomon követési és jelentési folyamat egyéb vonásait, amelyek valószínűsíthetően hozzájárulnak a teljes kibocsátás meghatározásakor vétett hibákhoz. Ennek fontos része az egyes forrásokból származó kibocsátások szintjének meghatározásához szükséges kibocsátási tényezők és számítások megválasztása. Különös figyelmet kell fordítani a magas hibakockázattal járó forrásokra és a nyomon követési eljárás fent említett elemeire.
10. A hitelesítő az üzemeltető által a bizonytalansági tényező lehető legkisebbre csökkentésére alkalmazott minden hatékony kockázatkezelési módszert figyelembe vesz.

Jelentés

11. A hitelesítő jelentést készít a hitelesítési folyamatról, amelyben megállapítja, hogy a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentés megfelelőnek minősül-e. Ez a jelentés minden, az elvégzett munkával kapcsolatos kérdést felsorol. A hitelesítő akkor állapíthatja meg, hogy a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentés megfelelő, ha véleménye szerint a teljes kibocsátás számításában nincs lényeges tévedés

A hitelesítővel szemben támasztott minimális szakmai követelmények

12. A hitelesítő az üzemeltetőtől független személy, aki megalapozott, tárgyilagos és szakképzett módon jár el, valamint tisztában van:
 - a) ezen irányelv rendelkezéseivel, a vonatkozó szabványokkal valamint a Bizottság által a 14. cikk (1) bekezdésének megfelelően elfogadott útmutatásokkal;
 - b) a hitelesítésnek alávetett tevékenységekkel kapcsolatos jogszabályi és államigazgatási követelményekkel; és
 - c) a létesítmény egyes kibocsátási forrásaival kapcsolatos információk keletkezésével, különös tekintettel az adatok gyűjtésével, mérésével, számításával és jelentésével kapcsolatos információkra.

▼M2**B. RÉSZ – A légiközlekedési tevékenységekből származó kibocsátások hitelesítése**

13. A mellékletben megállapított általános elveket és módszereket alkalmazni kell az I. melléklet szerinti légiközlekedési tevékenységek keretében végzett repülések kibocsátásáról szóló jelentések hitelesítésére.

Ebből a célból:

- a) a 3. pontban az üzemeltetőre történő hivatkozást légijármű-üzemeltetőre történő hivatkozásként kell értelmezni, és az annak a bekezdésnek a c) alpontjában a létesítményre történő hivatkozást a jelentésben tárgyalt légiközlekedési tevékenységet végző légi járműre történő hivatkozásként kell értelmezni;
- b) az 5. pontban a létesítményre történő hivatkozást a légijármű-üzemeltetőre történő hivatkozásként kell értelmezni;
- c) a 6. pontban a létesítményben végzett tevékenységekre történő hivatkozást a légijármű-üzemeltető által végzett, a jelentésben tárgyalt légiközlekedési tevékenységekre történő hivatkozásként kell értelmezni;
- d) a 7. pontban a létesítmény helyére történő hivatkozást a légijármű-üzemeltető által a jelentésben tárgyalt légiközlekedési tevékenységek elvégzéséhez használt helyekre történő hivatkozásként kell értelmezni;
- e) a 8. és 9. pontban a létesítmény kibocsátási forrásaira történő hivatkozást a légijármű-üzemeltető felelősségi körébe tartozó légi járműre történő hivatkozásként kell értelmezni; és
- f) a 10. és 12. pontban az üzemeltetőre történő hivatkozást légijármű-üzemeltetőre történő hivatkozásként kell értelmezni.

▼ M2**A légi közlekedésből származó kibocsátásra vonatkozó jelentések hitelesítését illető kiegészítő rendelkezések**

14. A hitelesítő meggyőződik különösen arról, hogy:

- a) valamennyi, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenység keretében végzett repülést figyelembe vettek. E feladata elvégzésekor a hitelesítő a menetrendi adatokra, illetve a légi jármű-üzemeltető által bonyolított forgalomra vonatkozó adatokra – ideértve az Eurocontroltól a légi jármű-üzemeltető által kért adatokat – is támaszkodik;
- b) az aggregát üzemanyag-fogyasztási adatok és a vásárolt vagy a légiközlekedési tevékenységet végző légi járműbe más módon töltött üzemanyagra vonatkozó adatok között teljes a konzisztencia.

A 3e. és 3f. cikk alkalmazásában benyújtott tonnakilométer-adatok ellenőrzésére vonatkozó kiegészítő rendelkezések

15. A 14. cikk (3) bekezdése szerinti kibocsátási jelentések hitelesítésére e mellékletben megállapított általános elvek és módszertan adott esetben értelemszerűen alkalmazandó a légiközlekedési tonnakilométer-adatok hitelesítésére is.
16. A hitelesítő meggyőződik különösen arról, hogy az üzemeltető által a 3e. cikk (1) bekezdése és a 3f. cikk (2) bekezdése szerint benyújtott kérelemben csak a ténylegesen elvégzett és az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenység körébe tartozó, a légi jármű-üzemeltető felelősségi köre szerinti repüléseket vették figyelembe. E feladata elvégzésekor a hitelesítő a légi jármű-üzemeltető által bonyolított forgalomra vonatkozó adatokra – ideértve az Eurocontroltól a légi jármű-üzemeltető által kért adatokat – is támaszkodik. A hitelesítő emellett meggyőződik arról, hogy a légi jármű-üzemeltető által bejelentett hasznos teher megfelel az üzemeltető által a hasznos teherre vonatkozóan biztonsági okokból vezetett nyilvántartásnak.